

• ГАРРИ ПОТТЕР ВА ҚАҚНУС ОРДЕНИ

БИРИНЧИ БОБ. ДУДЛИНИНГ ДЕМЕНЦИЯСИ

Ёзнинг яна бир ўта жазирама кўни ниҳоясига етишига оз қолди. Одамовилар хиёбонидаги ҳовлилар-у, квадрат шаклида қурилган катта уйлар худди уйқуга кетгандай жимжит. Деярли ҳар бир бино ёнида, одатда, тозалигидан ялтираб турадиган машиналар ҳозир чанг босиб, хира тортган. Зумрад-яшил майсазорлар қуриб, сарғайиб кетган. Шаҳар маъмурияти томонидан қўрғоқчилик даврида сув сарфига оид чекланишлар жорий этилганлиги боис, боғ шлангидан машина ювиш, экинзор парвариш қилиш каби, мақсадларда фойдаланиш ман этилган. Маҳаллий аҳоли бундай қувноқ, одатда, қий-чув, тўполон-ла кечадиган ишларидан воз кечишга мажбур бўлиб, йўқ шамолни чорлаш умидида дераза тавақаларини ланг очганча, салқин хонадонларида вақт ўтказмоқда. Шундай иссиқ, ҳавоси дим кўчада биттагина одам бор, у ҳам бўлса, 4- уй деворининг ёнгинасида яратилган тўгарак гулзорда ётган ўспирин.

Қисқа муддат ичида ушбу озғин, кўзойнак таққан қорасоч боланинг бўйи анчагина ўсиб кетгани учун бўлса керак, ранг-рўйига қараганда бироз бетоб кўринади. Уй соҳиблари йигитчанинг эгнига ирkit, йиртиқ жинси шим, ўнгиб кетган беўхшов футболка ва тагчарми ажралиб кетишига сал қолган эски спорт шиппагини раво кўришган. Шундай қилинса, Гарри Поттер ўз ташқи қиёфаси билан қўшнилари кўзига жозибадор кўринмайди. Улар эса кишининг сифати паст кийим кийиб юриш одатини жиноий жазога лойиқ хатти-ҳаракат сифатида эътироф этиб, бундай тамойилни қонуниятдай кўришади. Хайриятки, бугунги оқшом маҳалида Гаррини мулоҳаза юритилаётган кўзлардан гортензиянинг каттагина бутаси тўсиб турибди. Умуман айтганда, ҳозир уни фақат ўз амакиси билан холасигина, агар деразадан бош чиқариб, девор тагига қарашса, кўриши мумкин. *(Гортензия – йирик гулли декоратив ўсимлик).*

Қизиб кетган тош ерда ётиш бироз ноқулай бўлса ҳам, айнан шу ерда биқиниб олишни Гарри маъқул топди. Негаки бола ҳар сафар телевизор кўрмоқчи бўлиб Дурсллар ўтирган хонага кирса, ҳамма унга бўридай қарайди, бири тишини ғижирлаб сухандоннинг сўзларини эшитишга ҳалал беради, бошқа бири қабиҳ саволлар ёғдиради.

Гаррининг фикри гўё деразадан хонага учиб киргандай бўлди. Негаки, ичкаридан Гаррининг амакиси, аниқроқ айтиладиган бўлса, холасининг эри Вернон Дурслнинг овози эшитилди.

- Яхши ҳам-ки, анави етим хонага кирмай қўйди. Айтгандай, қаерда юрибди у?

- Тасаввур ҳам қила олмайман, - лоқайд жавоб қайтарди Петунья хола, - Уйда йўқлиги аниқ.

- Қаранг-ки, энди уни янгиликлар қизиқтириб қолибди... - заҳар қилди Вернон амаки гўнғирлаб, -

Яна қанақанги ўйинга жазм қилмоқчи у, қандай янгиликларни кутяпти экан-а?! Ёш болани, агар соғ бўлса, албатта, жаҳонда рўй бераётган ҳодисалар қизиқтириши мумкинми?!... Жа ишондим-да! Ўзимизнинг Дудлимизни олайлик. Мутлақо дунёбеҳабар. Оламни сув босса ўрдакка нима ғам, деб ўғлимизга ўхшаганларга қараб айтган бўлишса, ажаб эмас. Дудли ҳатто давлатимизнинг Бош вазири кимлигини, исмини ҳам билмаса керак, а, Петунья?... Умуман айтганда, анави нусхага ўхшаганлар элати ҳақида бизнинг янгиликларимизда гапиришмас... деган умиддаман...

- Вернон, ш-ш-ш! - эрининг гапини бўлди Петунья хола, - Дераза очиқ!

- Ҳа-я... Маъзур кўрасан, азизам.

Дурсллар унини ўчиришди. Гарри мева ва буғдой унининг кепадиган тайёрланган мюсли ҳақидаги ашъорларни эшитиб, қўшни Печакгул кўчасида яшайдиган, айна вақтда қовоқ солиб, нималарнидир вайсаганча, ҳовлида санқиб юрган, қариб миясини еган мушукбоқар кампир миссис Фиггнинг хатти-ҳаракатларини кузатиб ётди. Гарри бута остига бекиниб олишга ақли етгани учун ўзидан мамнун. Негаки, сўнги вақтда миссис Фигг Гаррини учратиши билан қўярда-қўймай уйига, чойхўрликка қистаб чорлайдиган одат чиқариб олибди. Ичкаридан Вернон амакиннинг

овози боз эшитилганда, миссис Фигг муюлиш ортига ўтиб кетди. (*Мюсли (немис. Müsli, (Bircher) müsli)* – нонушта тайёрлаш учун яримфабрикат маҳсулот. Одатда, овқатга ишлатиладиган ҳар хил ўтлар ва мева бўлақларидан ташкил топади. Ишлов бермай йогурт билан бирга истеъмол қилиш тавсия этилади).

- Демак, Дудличани чойга таклиф қилишибди дегин?

- Ҳа, Полукисслар, - жавоб берди Петунья хола нозик оҳангда, - Дўсти кўп, боламизнинг. Ҳаммаси бирдай яхши кўришади уни...

Гарри кулиб юборишдан ўзини базўр тийиб олди. Ўғиллари ҳақида гап бошланиши ҳамано, эр-хотин Дурсллар ақлан сўқир бўлиб қолиши Гаррини таажжублантиради. Бутун таътил давомида Дудли, гўё дўстларининг хонадонларида ҳар оқшом навбат билан ўтаётган чойхўрлик ҳақида гапириб, ўз ота-онасининг қулоғига лағмон осиб келмоқда. Дудли ҳеч қайси ўртоғиникига бормаётгани, ҳеч қандай чойхўрлик қилмаётгани, аксинча ўз тўдасига бошчилик қилиб, истироҳат боғида кўлига кирган, кўзига кўринган нарсани абжақ қилаётгани ёки атрофда изғиганча, йўлда ўтаётган машиналар-у, кўчада сайр қилаётган болаларга тош отиб юришини Гарри жуда яхши билади. Гарри Дурсллар истиқомат қиладиган Сюррей графлигининг Литтл Уингинг шаҳарчаси кўчаларида сўнгги вақтда кўп сандироқлаб юрадиган, одамлар ташлаб юборган газеталарни олиб, ўқиб ўтирадиган одат чиқарган. Ана шундай кунлардан бирида Дудлининг қилмишларини кўриб қолган эди.

Кечки соат еттида етказиладиган янгиликлар бошланганлигини англатадиган мусиқий лавҳа янгради. Илк ноталарни эшитган Гаррининг қорин соҳасида нимадир сиқилиб қолгандай бўлди. Эҳтимол бугун... бир ой ўтиб... балким бугун.

«Испания аэропортларида мушкул аҳволга тушиб қолган сайёҳлар сони рекорд даражага етгани қайд этилди. Мана икки ҳафтадир-ки, ҳаммолларнинг иш ташлари давом этмоқда...»

- Мен уларга кўрсатиб қўяр эдим, тушлиқдан сўнгги уйқу қанақа бўлишини, - наъра тортди Вернон амаки, суҳандоннинг сўзларини босиб.

Энди бунинг аҳамияти йўқ. Тўгарак гулзорда ётган Гаррининг қорин соҳасидаги тугун аста бўшаша бошлади. Агар бирор-бир фожиа рўй берганида, бу ҳақда биринчи навбатда айтилган бўлиши турган гап. Ўлим ва ҳалокатлар сайёҳларнинг мушкул аҳволдан олдин айтилиши муқаррар. Гарри узоқ нафас чиқариб, кўзни қамаштирадиган даражада кўм-кўк осмонга қаради. Бу йилги ёзнинг ҳар бир куни бола учун бир хил кечди: дастлаб машаққатли зўриқиш, янгилик кутиш дамлари, вақтинча тинчланиш, сўнг, яна ташвишга тушиш... ва ҳар сафар кундан-кунга кучайиб бораётган таажжуб. Нега энди ҳеч нарса рўй бермаяпти?

Янгиликлар давом этмоқда. Гарри ҳар эҳтимолга қарши эшитиб ётиб, маглар тўғри баҳо бера олишга қодир бўлмаган, чунончи, улар тушуниб етмайдиган ҳодиса ёки сирли можарога ўхшаш бирор-бир шамани илғаб олишга умид боғламоқда. Лекин сайёҳлар ҳақидаги маълумотлардан сўнг, жанубий-шарқий минтақадаги қурғоқчиликка доир мавзу бошланди.

- Мана бу гапларни қўшни ҳам эшитаётган бўлса керак, - ўқирди Вернон амаки, - Тонг саҳар, соат учда сув сепиш мосламасини ишга тушираётгани бизга эшитилмайди, деб ўйлайди чоғи! Шундан сўнг, Сюррей графлигида ҳалокатга учрашишига бир баҳя қолган вертолёт ҳақида, донгдор артист аёлнинг машҳурликда қолишмайдиган эри билан ажрашаётгани ҳақида гапирилди.

- Уларнинг кир чойшаблари билан нима ишимиз бор, - вайсади Петунья хола.

Тили бошқа-ю, дили бошқа хола, машҳур эр-хотинлар ҳақидаги мақолаларни қидириб, чўп-устухон қўли билан варақламаган газета-ю, журнал қолмайди.

Кунботар осмон кўзни тиндирди. Гарри кўзини юмиб, суҳандоннинг сўзларини эшитмоқда.

«... сўнги янгилик. Майнабоз Патта салқинлаб олишнинг янги усулини ихтиро қилибди. Барнслидаги «Бешта пат»да яшайдиган Патта лақабли жингалак патли тўтича сув чанғисиди учишнинг ҳадисини олибди! Тафсилотлари билан муҳбиримиз Мэри Доркинс...» (**Барнсли** (Barnsley) – Буюк Британиядаги Йоркшир графлиги, Фарбий Райдинг, Дирн дарёси соҳилида жойлашган шаҳар-графлик. Ушбу шаҳарга XII асрда асос солинган. Бугунги кунда машинасозлик, тўқимачилик ва шиша саноати ривожланган бўлиб, тошқўмир ҳавзасининг маркази саналади).

Гарри кўзини очди. Модомики, улар, сув чанғисиди учадиган тўтиқушларга етиб борди-ми, давомини эшитмаса ҳам бўлаверади. Бола астагина қорнига юмалаб, тизза ва кафтларини ерга тираганча, деразадан нари эмаклай кетди. Икки дюйм босиб ўтмай, бирин-кетин бир неча ҳодиса рўй берди.

Жимжит кўчада худди ўқ узилгандай қарс янграб, қулоқ битди. Уй яқинидаги машина остидан ўтакаси ёрилиб кетган мушук ўқдай отилиб чиқди-да, ажал қувгандай боши оққан томон қочиб қолди. Дурсллар меҳмонхонасидан дастлаб чинқириқ, сўнг сўкиниш ва чинни синган товуш эшитилди. Шунга ўхшаш сигнал қутаётган Гарри шамшир чиқарган каби, шимининг орқа томонига қистириб олган сеҳрли таёқчасини қўлига олди-да, ўрnidан туриш учун қаддини кескин ростлар экан бошини деразанинг очиқ тавақасига қаттиқ уриб олди. Деразанинг қарсиллаганини эшитган Петунья хола баттар ўкириб юборди.

Гаррининг боши оғриқдан иккига бўлиниб кетгандай бўлиб, кўзи ёшланиб кетди. Турган жойида тебраниб қолган Гарри кўриш қобилиятини тиклаш, қарс қайси томондан янграганини идрок этишга уринди. Мувозанатини тиклашга улгурмай, деразадан бир жуфт алвон тусли гўштдор қўл чиқиб, боланинг бўғзидан тутиб олди.

- Қани биров кўриб қолмасдан йўқот-чи, анави таёғингни! - ўкирди Вернон амаки Гаррининг қулоғига, - Тез бўл!

- Тинч... қўйинг... мени! - хириллади бўғилган Гарри.

Бир неча сония давомида амаки ва жиян ўртасида қаттиқ кураш кечди. Гарри чап қўли билан амакининг ҳар бири сосискадай келадиган бармоқларидан халос бўлишга, ўнг қўли билан эса юқорига кўтарилган таёқчасини қўлида тутиб қолишга уринди. Дафъатан Гаррининг боши қаттиқ оғриб, танаси орқали, унга дахл қилиш имконини бермайдиган аллақандай кўринмас куч ўтгандай бўлди. Вернон амаки эса худди ток ургандай қаттиқ ангиллаб, жиянни қўйиб юборди.

Гортензия бутасига қулаб тушишига бир баҳя қолган Гарри, ҳансираганча, қаддини ростлаб, атрофга аланглади. Эшитилган қарс манбасини англатадиган бирон-бир аломат йўқ. Лекин деразадан бош чиқариб, қизиқсиниб қараётган уч-тўрт нафар одам кўринди. Гарри шу заҳоти сеҳрли таёқчасини яшириб, бегуноҳ қиёфа ясаб олди.

- Хайрли оқшом! - кичқирди Вернон амаки рўпарадаги еттинчи уйнинг нафис тўр тўқима пардаси ортидан ўқрайиб қараётган аёлга, - Қандайдир қарс янгради, эшитдингиз-ми? Петунья иккаламиз ўтирган ўрнимизда бир сапчиб тушдик!

Қўшнилари деразадан нари қочиши ҳамано, Вернон амакининг иршайиб турган башараси, қутурган итнинг тумшугидан фарқ қилмай қолди. У йўғон бармоқлари билан Гаррини имлади.

Бола бир неча қадам олға босди-ю, Вернон амакининг узатилган қўли бўғзидан тутиб, яна бўғиб қолмаслиги учун хавфсиз масофа қолдирди.

- Нима қиялсан, ҳой, мараз? - сўради Вернон амаки дарғазаблигидан овози узилиб-узилиб.

- Нима қилибман? - совуқ оҳангда сўради Гарри, қарс урган одамни кўриш илинжида атрофга аланглаб.

- Ёнгинамизда туриб пистолетдан ўт очгандай шовқин солялсан...

- Мен солганим йўқ шовқинни, - қатъий рад этди Гарри.

Қизил лавлагига ўхшаш йирик башара ёнида Петунья холанинг от бошидан кўп фарқ қилмайдиган жуда домангир «чеҳраси» пайдо бўлди.

- Нега изғиб юрибсан бу ерда?

- Ҳа-я... Петунья, тўғри айтасан! Хўш, саволга жавоб бер, ҳой сен. Дераза остида нима қилаётган эдинг?

- Янгилик эшитиб ётдим, - иқдор бўлди Гарри.

Жаҳли чиққан амаки билан хола бир-бирига қараб қўйишди.

- Янгилик эшитиб ётдим? Яна-я?! Яна янгими?

- Умуман айтганда, улар ҳар куни янги, - деди Гарри.

- Ўзингни ақлли кўрсатма, ҳой бола! Бошимни айлантормасдан муддаонгни айт. Яна нималарни ният қилиб юрибсан? «Янгилик эшитиб ётдим» миш-а! Жуда яхши биласан, ёронларинг ҳақида...

- Секинроқ, Вернон! - аста вишиллади Петунья хола.

Вернон амаки овозини фақат Гаррининг ўзи базўр эшитадиган даражада пасайтирганча, фикрини охирига етказди:

- ... сенинг ёронларинг ҳақида бизнинг теледастурларимизда гапирилмаслигини яхши биласан!

- Сиз шундай деб ўйлайсиз, - деди Гарри.

Эрининг сўз топа олмай, бақрайганча қолганини кўрган Петунья хола қатъий оҳангда эътироз билдирди.

- Ярамас ёлғончи. Анави... - деди ўзи ҳам гапини фақат лабининг ҳаракатидан ўқиб олса бўладиган даражада овозини пасайтириб, - Анави бойқушларинг янгилик келтирмай қўйди-ми?

- Ҳа-ҳа! - вишиллади Вернон амаки, башарасида музаффарият барқ уриб, - Қулоққа лағмон осма!

Ўз дунёнг янгиликларини анави жирканч қушлардан олаётганингни билишмайди, деб ўйлама!

Гарри тараддудланганча, жим қолди. Гарчи амаки билан хола болага қанчалик аламли эканлигини тасаввур қила олишмаса-да, ҳақ гапни айтиш у қадар осон кечмади.

- Бойқушлар... менга янгилик келтирмай қўйишган, - ифодасиз айта олди у.

- Ишонмайман, - деди Петунья хола.

- Мен ҳам ишонмайман, - шу заҳоти маъқуллади Вернон амаки.

- Аллақандай шум ниятни кўзлаб юрганингни сезиб юрибмиз, - деди Петунья хола.

- Биз сен ўйлаган даражада аҳмоқ эмасмиз, - баёнот қилди Вернон амаки.

- Мана бу гап, мен учун чиндан ҳам янгилик бўлди, - жеркиб берди ғазаби ич-ичидан қайнаб чиқаётган Гарри.

Дўрслар гапнинг мағзини чақиб, жавоб қайтариш учун оғиз жуфтлашга улгурмай, бола кескин бурилди-да, майсазорни кесиб ўтиб, пастак тўсиқни ошиб ўтгач, катта кўча бўйлаб нари кетди.

У ўз бошига нохушлик орттириб олганини яхши билади. Кечқурун уйга қайтгач, қўпол муомаласи учун қариндошлар ундан хун олишлари муқаррар. Фақат бу муаммо болани ўйлантиргани йўқ. Ҳозир уни бошқа нарса ташвишга соляпти.

Бояги қарс товуши кимдир Одамовилар хиёбонига ҳавода пайдо бўлгани ёки аксинча даф бўлгани сабабли янграган. Гарри бунга шубҳа қилмайди. Уй эльфи Добби ҳам худди шу тарзда гўм бўлар эди. Ёки чиндан ҳам Добби пайдо бўлди-ми? У айна пайтда изма-из келаётган бўлса-чи? Гарри кескин ортга бурилиб, атрофга диққат билан разм солди. Одамовилар хиёбони бўм-бўш. Добби кўзга кўринмас бўла олмаслигини эса Гарри аниқ билади.

Бола боши оққан томон бораверди. Сўнги вақтда у шаҳарча кўчаларида шу қадар кўп сандироқлаб юридики, оёқлари беихтиёр ўзи ёқтирган жойларга етаклаб кетмоқда. Ҳар беш-ўн қадам босгач, елка узра ортга қараб қўйди. Петунья холанинг сўлиётган бегониялари орасида узала тушиб ётганида, унинг яқинида сеҳргарлар дунёсининг вакили бўлгани аниқ. Нега у (ёки улар) Гарри билан мулоқот қилмади?

Унинг вужудидаги қатъият сўниб, умидсизлик тобора ортиб бораверди. Чиндан ҳам ўша товуш

шубҳасиз сеҳрли эканлиги аниқ эмас-ку. Гарри узоқ вақт ғафлатда қолиб, ўз дунёси ҳақида бирорта бўлсин, хабар кутгани сабабли оддий товуш ҳозир унга сеҳрли эшитилгандир? Эҳтимол қўшнининг бирор нарсаси портлаб ёки ёрилиб кетгандир? Ушбу хаёл Гаррининг юрагини эзиб, вужудини ёз бўйи таъқиб қилиб келган умидсизлик боз қамради.

Эртага «Башорат-у, каромат газетаси»ни ташийдиган бойқушга ҳақ тўлаш учун тонг саҳар бешда соат қўнғироғи янграб, Гаррини уйғотади. Хўш, бундан нима наф? Сўнги вақтда Гарри газетанинг биринчи саҳифасига қараб, четга итқитадиган бўлиб қолди. Вольдемортнинг қайтганлиги ҳақидаги хабарлар турган гапки, бош мақола бўлиб, биринчи саҳифада чоп этилиши керак. Ёвуз Лорднинг чиндан ҳам қайтганини нашриётда ўтирган анави нодонлар қачон тушуниб етади? Қолган янгиликлар эса Гаррини қизиқтирмайди.

Агар омади чопса, почта бойқушлари Рон билан Гермионадан хат келтиради. Қолаверса, Гарри иккала ўртоғидан бирорта бўлсин аниқ ва мулоҳазали гап кутмай қўйди.

«Ўзинг-Биласан-Нима ҳақида ёза олмаймиз, бунга тўғри тушунсанг керак... Почта бойқушлари тутиб олиниши мумкинлиги боис, жиддий янгиликлар ҳақида сенга ёзмасликни буюришди... Ҳозир ҳаммамиз бандмиз, бироқ бу ҳақда батафсил баён эта олмаймиз... Бу ерда шундай ҳодисалар рўй беряпти-ки, фақат учрашганимизда сўзлаб беришимиз мумкин...»

Хўш, қачон бўлар экан, ўша учрашув? Санани тайинлашга негадир ҳеч ким шошилмаяпти. Туғилган куни Гермионадан келган откриткада «ўйлашимча, тез орада учрашсак керак», деб ёзилган, албатта. Бироқ ўша «тез ора» масаласи яқин орада ҳал бўладими? Дўстларидан келган мактубларда тарқоқ баён этилган мужмал шамаларга қараганда, Рон билан Гермиона бир жойда, чамаси Роннинг уйига йиғилиб олишган. Гарри Одамовилар хиёбонида серрайиб юрса-ю, иккала ўртоғи Бошпанада хурсандчилик қилиб ўтиришса. Бундай фикрга Гарри аранг кўникапти. Агар очиғини айтадиган бўлса, у дўстларининг бундай қилмишларидан шу қадар куфр бўлдики, ҳатто «Роҳат-луқум» қандолат дўконининг, иккаласи юборган икки қути шоколадини очмай, улоқтириб юборди. Лекин ўша оқшомнинг ўзидаёқ, Петунья хола кечки овқатга узатган сўлғин газакдан сўнг, роса афсус қилди. Аразлаган бўрининг хуржуни бўш қолар, деб шунга айтишса керак.

Қизиқ, нима билан банд экан улар, а? Нега энди Гарри банд эмас? Иккаласидан кўра кўпроқ ишларга қодир эканлигини Гарри исбот қилмади-ми? Наҳотки Гаррининг ишларини ҳамма осонгина унутди-қўйди? Ахир ўша қабристонда улар эмас, Гарри бўлган, Седрик қандай ҳалок бўлганини улар эмас, Гарри кўрган, даҳмага уларни эмас, Гаррини боғлашган, улар эмас, Гарри базўр омон қолган...

«Бу ҳақда ўйлама», ёз бўйи юзинчи бор буюрди ўзига ўзи Гарри. Ҳар кеча кўраётган тушларингда ўзингни ўша қабристонда кўрганинг камлик қилиб, ўнгингда ҳам ўйлашинг шартми?

У Магнолия тор кўчасига бурилиб, хаёл ўтмай ўзининг чўқинтирган отаси билан илк бор учрашган гаражлар оралиғи ёнидан ўтди. Сириус тушунади-ку, Гаррининг кечинмаларини! Аммо у ҳам, бирон-бир маънили нарса ёзгани йўқ. Ҳар қалай, унинг хатлари анави иккаласининг гўё мазмундор ёзишгандай аҳмоқона гаплардан холи. Сириуснинг мактублари ғамхўрлик ва юпатиш сўзларига тўлиб-тошган: *бетинчлигинг, ташвишланаётганингни биламан... эсли бола бўлиб юр... эҳтиёт бўл, бемуроҳаза иш тутма...*

Гарри Магнолия тор кўчасидан бир хил номланган катта кўчага чиқиб, осмони қорайиб бораётган истироҳат боғи томон йўл олди. Жўяли ўйлаб қараганда, фикр юритди у, менинг хулқим айнан Сириус тайинлаган каби, кечмоқда. Ахир сандиғимни сўпургига боғлаб, Бошпана томон учиб кетмадим-ку, гарчи бу ишни жуда кўп маротаба бажаришни истаган бўлсам-да. Ҳозир оз бўлса ҳам, Лорд Вольдеморт қилмишлари ҳақида бирон-бир шама эшитиш илинжида, Одамовилар хиёбонининг буталари орасида ҳашарот каби, ивирсиб юришга мажбур бўлганидан дарғазаб

бўлаётганини инобатга оладиган бўлса, Гарри ўз хулқини ниҳоятда ройиш боланинг хулқидан қолишмайди, деб билади. Жиноятчи сеҳргарлар қамаладиган Азкабандай жойда ўн икки йил ноҳақ ўтириб, содир этмаган қотиллигини содир этиш учун ҳибсдан қочган, ҳозирда ўғирланган гиппогриф билан бирга қочқинликда юрган одамнинг бемуроҳаза иш тутмаслик, мўмин-қобил бўлиш борасида берган маслаҳатлари эса боадаб айтганда, Гаррининг қонини қайнатиб юбормоқда.

Бола ёпиқ дарвозасидан ошиб ўтган истироҳат боғи, худди шаҳарча кўчалари каби, кимсасиз. Дудли ва унинг ошналари томонидан синдирилмай, бутун қолган ягона арғимчоққа ўтирган Гарри бир қўлини занжирга ўраб, ерга тикилганча, ўйланиб қолди. Энди у гортензия бутаси орасида бекина олмайди. Эртанги янгиликларни эшитиш учун бошқача усул ўйлаб топиши керак. Ҳозир эса уни яна бир мудҳиш тундан бошқа нарса кутмайди. Кечалари аллақандай алоғ-чалоғ, дам Седрик фожиаси билан боғлиқ тушлар, дам узундан-узоқ, қоп-қоронғи, боши берк, ёпиқ эшикка олиб борадиган йўлакларни кўрадиган бўлиб қолди. Гарри бундай туш кўришининг сабаби ўнгидаги умидсиз чорасизлик, деб билмоқда. Пешонасидаги чандиқ тез-тез ловуллаб турибди. Лекин энди Рон билан Гермиона, умуман айтганда, Сириус ҳам, ушбу ҳолатга аҳамият қаратиши амри маҳолга ўхшайди. Илгари пешонасидаги оғриқ Вольдеморт кучга тўлиб бораётганидан далолат берар эди. Энди-чи? Унинг қайтгани шундоқ ҳам маълум-ку! Дўстлари нима ҳам дейиши мумкин? Чандиқ бўлгандан кейин оғриши керак-да... ташвиш тортма... Хуллас, ўша ҳаммом, ўша тос...

Бу гапларнинг бари нақадар адолатсизлик эканлигини ўйлаган Гаррининг вужудини алам ёндирмоқда. Ахир Гарри бўлмаганда, Вольдемортнинг қайтганини ҳеч ким билмас эди-ку! Эвазига мана тўрт ҳафтадир-ки, сеҳргарлар дунёсидан тамомила яккалатиб қўйилганча, Литл Уингинг шаҳарчасига қамашиб, ташқарига чақиришни пайсалга солишяпти! Бу ҳам камлик қилгандай, аллақандай тўтиқушлар ҳақидаги арзимас янгиликларни сўлиб қолган бегония орасида эшитиши керак! Наҳотки Дамблдор Гаррини осонликча унутиб юборган? Вақтни бирга ўтказаётган Рон билан Гермиона-чи? Гаррини чақириш, уларнинг хаёлларига ҳам келгани йўқ! Сириуснинг ўгитларига яна қанча бардош бериш керак? Яна қанча вақт тек ўтириши, эсли боладай юриши, газетага: ҳой болалар, Вольдеморт қайтди, деб хат ёзиб юборишдан ўзини тийиб бориши керак? Гаррининг миясини дарғазаб ўйлар қамраб олган, ичидаги бор нарса нафратдан ағдар-тўнтар бўлиб кетмоқда. Атрофга бахмални эслатадиган майин қоронғилик тушди. Қуруқ ҳаво майса бўйига тўйинган. Истироҳат боғининг нариги девори ордидан элас-элас эшитилаётган машиналар товушини инобатга олмаганда, теварак-атрофда сукунат ҳукм сурмоқда.

Гарри арғимчоқда қанча вақт ўтирганини билмайди-ю, одам овози маъюс хаёлини бўлгач, нигоҳини ердан узди. Қўшни йўлак бўйидаги дарахт таналари орасидан, одатда, пойга велосипедлари чиқарадиган чир-чир товуш, фонусларнинг хира нури ва истироҳат боғи орқали келаётган йигитлар шарпаси кўринди. Улардан бири баланд овозда уятсиз кўшиқ айтиб, қолганлар эса ҳиринглаб келмоқда. Бола уларни таниди, албатта. Олдинда йўл бошлаётган ҳеч шубҳасиз, Дудли, қолганлар унинг жанговар дўстлари.

Дудли баҳайбатлигича қолган, лекин бултурги қатъий парҳез ва яқинда кашф этилган истеъдоди, унинг ташқи қиёфасида тегишлича ўзгаришлар шаклланишига сабаб бўлибди. Яқинда Дудли жанубий-шарқий графлик ҳудудидаги мактабларнинг оғир вазни ёшлари ўртасида бокс бўйича ўтказилган чемпионат ғолиби бўлди. Бу ҳақда Вернон амаки ҳаммага жар солиб юрибди.

Спортнинг, Вернон амаки таъбири билан айтилганда, «олижаноб» тури билан шуғулланган Дудлининг танаси, иккаласи бошланғич мактабга бирга қатнаган, Гарри холаваччасининг биринчи бокс грушаси бўлган кезларга нисбатан янада даҳшатли бўлиб кетган. Гарри энди Дудлидан ҳайиқмайди, албатта, бироқ холаваччаси илгаригига нисбатан аниқ ва оғритиб уришни ўрганиб олганидан хурсанд ҳам бўлгани йўқ. Қўшни болачалар ота-оналари қўрқитадиган, ёмон бола бўлгани учун тузалмас-жиноятчи нусхалар учун қатъий режим жорий этилган муқаддас Грубус

муассасасида тарбияланаётган «бандит Поттер»дан кўра, Дудли Дурслдан кўпроқ қўрқишади. Гарри велосипедчилар шарпасига қараб, бугунги кимнинг пўстагини қоқиб қайтишаётгани ҳақида ўйланиб қолди. Бирдан у, ушбу йўлтўсарларни ўзига хаёлан чорлаётгани, ҳой мен томон ўгиришлар... мана мен, ёлғиз ўзим турибман... қани келинг, хиралик қилинг, деб унсиз бақираётганини идрок этди.

Агар Дудлининг оғайнилари Гаррининг ёлғиз турганини кўришса, Гарри томон бурилишлари муқаррар. Нима ҳам қила олар эди бечора Дудли? Тўдабоши сифатида тан олган ўртоқларининг кўз ўнгида ўз обрўсини сақлаб қолишга, Гаррининг ғазабини ўзи учун ниҳоятда хавфли даражада кўзғатишга мажбур бўлади... Ўзи билан ўзининг ички курашини кузатиш... уни ўртоқлари олдида мазах қилиб, жавоб қайтаришга қўрқишини кўриш жуда қизиқ кечса керак... Агар унинг хушомадгўйларидан бирортаси Гаррига ҳамла қилиш истагини билдирса, ўзларидан кўришсин. Гарри жангга тайёр. Сеҳрли таёқчаси ёнида. Қани уриниб кўришсин-чи... Гарри аламининг лоақал бир қисмини мана шу, қачонлардир унинг ҳаётини тоқат қилиб бўлмас даражага етказган бадбахтларга сочиш имконидан хурсанд бўлади холос.

Бироқ тўда бурилмади, Гаррини кўрмай, деяри боғ деворига етиб борди. Гарри уларнинг кетидан ростакмига бақириб, ёнига чақириб олишдан ўзини базўр тийиб олди... ёқалашиб, ўзига нохушлик орттириш ғирт аҳмоқона иш... сеҳр-жоду билан шуғулланиш эса унга ман этилган... мактаб ўқувчилари рўйхатидан четлатиб юборишади...

Овоз босилди. Магнолия кўчаси томон йўл олган тўда кўздан ғойиб бўлди. Мана, марҳамат, Сириус, маъюс фикр юритди Гарри, айтганингни қилиб, бемулоҳаза иш тутмадим ва сендан фарқли ўлароқ, эсли бола бўлиб юрибман.

У ўрнидан туриб, керишиб олди. Қайтадиган вақт бўлди. Вернон амаки билан Петунья хола таъкидлаб ўтишганидек, уларнинг ўғли уйга қайтган вақтдан бир сонияга бўлсин, кечикмаслик керак. Агар Гарри Дудлидан кеч қайтадиган бўлса, Вернон амаки уни саройга қамаб қўйишни ваъда қилган. Шу боис, эсноғини енгиб, юзидаги норози қиёфани сақлаб қолган Гарри боғ дарвозаси томон йўл олди.

Магнолия кўчаси Одамовилар хиёбонидан деяри фарқ қилмайди. Бу ерда ҳам, ўша катта квадрат уйлар, ўша йирик, квадратсимон қўшнилари ва уларнинг ёғ тегса ялагудек тоза машиналари бор. Гарри Литтл Уиннинг шаҳарчасида тунда, парда тортилган деразалар қоронғиликда ёрқин, чиройли ёришиб турадиган, «жинояткорона» қиёфасига доир бирорта қўшнининг навбатдаги ифлос шарҳини эшитиш хавфи бўлмайдиган пайтда юришни ёқтиради. У тез одимлаб, Магнолия кўчасининг муюлишида тўдага етиб олди ва сирень бутасининг ортига ўтиб, безорилар галасининг хайрлашиб олишини кутди.

- Чўчқадай роса чийиллади, а? - деди Малькольм, ўртоқларини кулдириб.

- Ўнг биқинига зўр туширдинг, Босс, - мақтаб қўйди Пьерс Полукис.

- Эртага ҳам ўша вақтдами? - сўради Дудли.

- Уйимизда учраша қолайлик, ота-онам бўлмайди, - таклиф қилди Гордон.

- Келишдик, кўришгунча, - деди Дудли.

- Кўришгунча, Дуд!

- Кўришгунча, Босс!

Гарри Дудлининг ўртоқлари нари кетиб, тарқалишини бироз кутгач, сирень ортидан чиқиб, йўлини давом эттирди. Овозлар тинган пайтда, у, Магнолия кўчасига бурилиб, кўп ўтмай, ниманидир хиргойи қилиб, шошилмай кетаётган Дудлини кўрди.

- Ҳой, Босс!

- А, - ўгирилди Дудли, - Ҳа, сен-ми.

- Қачондан буён сен «Босс»имиз бўлиб қолгансан, а?

- Овозингни ўчир, - ириллади Дудли, тескари ўгирилиб.

- Нима ҳам дердим, яхши лақаб, - деди Гарри холаваччасини қувиб етиб, - Фақат сен мен учун доимо «парик кийган йирик» бўлиб келгансан ва шундайлигин-ча қоласан.
- Овозингни ўчир, ДЕДИМ СЕНГА! - қўлини мушт тугди Дудли.
- Ойинг сени нима деб чақиришини ҳамтовоқларинг биладимми?
- Ҳаром оғзингни ёп.
- Ойижонингга «Ҳаром оғзингни ёп» демайсан... Сени «Думба» ёки ойинг каби, «Динки-дуди-дум» деб чақирсам бўладими?
- Афтидан, Гаррига ташланмаслик учун ўзини базўр идора қилаётган Дудли индамади.
- Ҳўп, майли, қани айт-чи, бугун кимни дўппосладинг? - сўради Гарри кулишни бас қилиб, - Навбатдаги ёш боланими? Билишимча, икки кун олдин Марк Эвансни калтаклаган эдинг...
- У ўзига-ўзи қилди, - ғулдиради Дудли.
- Ах, шунақа дегин?
- Мени мазах қилди!
- Йўғ-е! Наҳотки у сени орқа оёқда юришга ўргатилган чўчқа дейишга журъат этган бўлса? Шу ҳам масхара бўлди-ми, Думба? Бунини холисона айтилган ҳақ гап дейишади.
- Дудлининг башарасидаги ғурралари нари бориб, бери келганча, лорсиллай бошлади.
- Холаваччасини қутуриб кетгудай ҳолатга келтира олгани Гаррига ҳузур бахш этмоқда. Ичидаги аламнинг маълум қисмини Дудли билан ўртоқлашгандай ҳис этди ўзини. Нима қилсин, ўртоқлашадиган бошқа ҳеч ким йўқ.
- Икковлон Магнолия кўчасидан Печакгул кўчасига ўтиладиган, бир вақтлар Гарри Сириус билан илк бор учрашган кунжакка бурилди. Бу ер бир томони панжара, иккинчи томони гараж деворларидан иборат, қадам товуши сўнадиган хилват йўлак бўлиб, кўча фонуслари йўқлиги сабабли, нисбатан қоронғи.
- Ўйлайсан-ки, ёнингда анави нарсанг бўлса, демак сенга ҳеч ким бас кела олмайди, шундайми? - деди Дудли бироз ўйланиб.
- Қанақа нарсани айтяпсан?
- Анави... анави... ёнингда яшириб юрган нарсанг.
- Гарри кулиб қўйди.
- Дуд, кўринишингдан ғирт аҳмоқ бўлсанг ҳам, калланг сал ишлайдиган кўринади! Зотан, онгинг қиёфанга мос кела туриб, калланг ҳам ишламаганида, чиндан ҳам бир вақтнинг ўзида ҳам юриш, ҳам гапиришнинг уддасидан чиқишинг даргумон бўлар эди.
- Сеҳрли таёқчасини қўлига олган Гарри Дудлининг кўзи ола-кула бўлиб кетганини кўрди.
- Ман этилган сенга, - тез эслатган бўлди Дудли, - Мен бунини аниқ биламан. Итоат қилмайдиган бўлсанг анави аҳмоқона мактабингдан қувиб солишади.
- Қоидаларимиз ўзгарган бўлса-чи? Сен қаердан ҳам билар эдинг?
- Ҳеч нарса ўзгаргани йўқ, - деди Дудли, оҳангида иккиланиш сезилиб.
- Гарри кулиб юборди.
- Нима қилганда ҳам мана шу нарсанг бўлмаса, менга бас кела олмас эдинг.
- Сен ўзингга қиё боқ. Тўртта ёрдамчинг бўлмаса, ўн ёшли болага қўл кўтаришга журъат эта олмайсан. Мана сен бокс бўйича разрядли бўлибсан. Рақибинг неча ёшда эди? Етти ёшлими? Саккизми?
- Ўн олти ёшли эди, билмоқчи бўлсанг, - наъра тортди Дудли, - Гарчи мендан икки чандон оғирроқ бўлган бўлса ҳам, уни бир ёқли қилганимда, йигирма дақиқача қилт эта олмай ётди. Қараб тур, мана шу нарсангни боз қўлингга олганингни дадамга айтиб бераман...
- Ана, дадажонимизга арз қилиб йиғлайдиган ҳам бўлдик. «Думба-чемпион» жирканч таёқчадан кўрқиб кетди.
- Тунда бу қадар жасур эмассан, - мурдор иршайди Дудли.

- Тун – «Дудли Дурсль»дай гап. Атрофни зулмат қоплаган ҳолатни биз шундай деб атаймиз.
- Каравотингда ётган тунни назарда тутмоқдаман! - акиллади Дудли, ҳаракатини тўхтатиб.
- Гарри ҳам тўхтаб, холаваччасига тикилди. Қоронғида яхши кўринмаяпти-ю, афтидан, башарасида музаффарият барқ урмоқда.
- Нима дединг? Тунда ётган жойимда бу қадар жасур эмасман? Бу билан нима демоқчисан? Нимадан қўрқар эканман? Ёстиғимданми?
- Ўтган кеча ҳаммасини эшитдим, - деди Дудли паст овозда, - Инграб, босинқираганча, алланарса вайсадинг.
- Инградим? - сўради Гарри, ичи музлаб бораётганини ҳис этиб.
- Кеча унинг тушига яна ўша қабристон кирган эди. Дудли итга ўхшаб йўталиб олди-да, ингичка овоз билан вакиллади бошлади:
- «Седрикни ўлдирма! Седрикни ўлдирма!» Седрик деганинг ким? Йигитингми?
- Мен... Ёлғон айтганман, - ғайриихтиёрий эътироз билдирди Гарри, оғиз бўшлиғи қуриб бораётганини ҳис этиб.
- Дудли ёлғон гапирмаётгани аниқ. Акс ҳолда Седрикни қаердан билсин у?
- «Дада! Дадажон, ёрдам беринг! Дадажон, у мени ўлдирмоқчи, у-у-у!»
- Овозингни ўчир! - буюрди Гарри, паст овозда, - Унингни ўчир, Дудли, акс ҳолда ўз ҳаракатимни идора қила олмай қолишим мумкин!
- «Дада! Дадажон! Ойижон, ёрдам беринг! У Седрикни ўлдирди! Дадажон мени қутқаринг! У мени»... Ўқтама менга таёғингни!
- Юрагига таёқча қадалган Дудли орқага тисланиб, панжарага қапишиб олди. Узоқ ўн тўрт йил давомида холаваччасига нисбатан тўпланиб келган жамики нафрат Гаррининг томирларида қайнаб кетди. Энг даҳшатли қарғиш афсунини қўллаш ижозати учун ҳозир у бор нарсасини беришга тайёр! Аянчли ҳашаротга айланиб, ёлғоноёқлари билан уйига ўрмаласин...
- Бу ҳақда қайта оғиз оча кўрма, - вишиллади Гарри ғазаб тўла оҳангда, - Уқдинг-ми?
- Таёғингни ол!
- Уқдинг-ми, йўқми?
- Таёғингни ол!
- УҚДИНГ-МИ, ЙЎҚМИ?
- ТАЁҒИНГНИ ОЛ!
- Кутилмаганда, Дудли, худди муздай сувга шўнғиб чиққандай беихтиёр оҳ урди.
- Қандайдир муҳмал ҳодиса рўй берди. Ҳозиргина юлдузлар сочилган тўқ кўк осмон бирданига қоп-қора бўлиб қолиб, теварак-атрофни зимистон қамради. Ой ҳам, юлдузлар ҳам, милтиллаб турган кўча фонуслари ҳам, кўздан ғойиб бўлди. Дарахт барглари шитирлашлари, автомобилларнинг шовқини эшитилмай қолди. Гўё теварак-атрофни кимнингдир на товўш ва на ёруғликни ўтказадиган улкан қўли тўсиб қўйган каби, Гарри билан Дудлини мутлақ, енгиб бўлмас, қоп-қора сукунат ўраб олди.
- Дастлаб Гарри, ўзи идрок этмаган ҳолда, бирон-бир сеҳр-жоду қўллаб юбордим, деган хаёлга борди. Сал ўтиб, онг ҳиссиётдан устун келди. Нима бўлганда ҳам юлдузларни ўчириб қўйишни у уддалай олмайди. У бирон-бир нарсани кўриш илинжида бошини айлантирди. Бироқ кўз олдида ййнаётган зим-зиёлик пардасидан бошқа ҳеч нарса кўринмади.
- Қулоғига ўтакаси ёрилгудай бўлиб қолган Дудлининг овози эшитилди.
- Ним-малар қил-либ қўйдинг? Тай-ёғингни ол!
- Ҳеч нима қилганим йўқ! Унингни ўчириб, қилт этмай тур!
- М-мен ҳеч н-нима к-кўрмаяпман! К-кўзим кўр бўлиб қолди! Мен...
- Унингни ўчир дедим!
- Гарри худди ерга қоқилган қозиқ сингари турган жойида қолиб, ҳеч нарсани кўрмаётган кўзи

билан боз атрофга қаради. Танаси шу қадар совқотмоқда-ки, бошдан-оёқ дағ-дағ титрай бошлади. Совуқдан эти ғудда-ғудда бўлиб, бошининг орқасидаги сочи ҳурпайиб кетди. Гарри кўзини катта очганча, кўр-кўрона аланглади.

Ақл бовар қилмайди... бўлиши мумкин эмас... қандай қилиб улар бу ерга... Литтл Уингинга-я?... Литтл Уингинга-я?... Литтл Уингинга-я?...

Гарри қулоғига зўр берди... уларни кўришдан кўра, яхши эшитиш мумкин...

- Д-дад-дамга айтиб б-бер-раман! - ангиллади Дудли, - Қанисан? Қаердасан? Нима қиялсан?

- Бир пас ўчириб турсанг-чи, овозингни! - пичирлади Гарри, - Эшитишга имкон бера...

Гарри ўз гапини ўзи бўлди. Зеро, у айнан эшитишни истамаган товушни эшитиб қолди. Кунжақда, иккаласидан ташқари яна нимадир бор. Ўша нимадир ҳуштак чалган каби, ҳаво сўряпти.

Гаррининг вужудини даҳшат истило қилди.

- Б-бўлди, б-бас қил! Ур-ураман, т-тушундинг-ми...

- Дудли, жим...

ТАРС.

Дудлининг мушти Гаррининг боши ва биқинига етиб, оёғи ердан узилди. Кўзидан оппоқ мушак отилиб кетган Гаррининг боши, шу бугуннинг ўзидан иккинчи маротаба икки бўлингандай бўлиб кетди. Ерга қулаб тушган боланинг қўлидан сеҳрли таёқчаси учиб чиқди.

- Сен галварс, Дудли! - бақириб берди Гарри эмаклаганча таёқча қидириб.

У Дудлининг деворга урилиб-туртинганча югуриб кетганини эшитди.

- ДУДЛИ, ТЎХТА! ҚАЙТ! СЕН ТЎҒРИ УНИНГ ОЛДИГА КЕТЯПСАН!

Сукунатни юракни эзиб юборгудай чийиллаш бузиб, оёқ товуши эшитилмай қолди. Айни шу пайтда, Гарри, судралиб келаётган совуқни орқа мияси билан ҳис этди. Бу эса УЛАР КЎП эканлигини англатади

- Дудли, оғзингни очма! Энг асосийси, оғзингни очма! Қани у... - ғудуллади Гарри, худди ўргимчак сингари ер пайпаслаб, - Таёқча қани... люмос!

У беихтиёр афсун ўқиб юборди. Ҳозир ёруғлик ниҳоятда керак. Ўнг томонда учидан нур таралган таёқча ёришгач, бола таърифга сиғмас даражада енгил тортди. Гарри таёқчани олган ҳамоно, ўрнидан сакраб туриб, атрофга назар солди-ю, ичида бор нарса ағдар-тўнтар бўлиб кетди.

Бошига қайтарма қалпоқ ташлаб олган, қора жуббали, юзсиз-оёқсиз, новча шарпа ердан бироз баландда, ҳавода муаллақ осилиб олганча, тунги ҳавони сўриб яқинлашмоқда.

Гарри қоқинганча, орқага тисланиб, таёқчасини қўтарди.

- Экспекто патронум!

Таёқча кумуш тусли буғ чиқарди. Дементорнинг ҳаракати секинлашди, бироқ афсун талаб даражасида кор бермади чоғи, махлуқ яқинлашишни давом эттирди. Бола эса ўз оёқларига чалишганча, даҳшатдан орқага тисланмоқда. Қўрқув фикрини тўхтатиб қўйган... хаёлни жамлаш керак...

Жубба остидан кул ранг, ялтираб турган шилимшиқ нарсага беланган, қорақўтир, худди сувда ириган ўлаксага ўхшаб қолган қўл чиқиб, Гарри томон чўзилиб келди. Боланинг қулоғи шанғиллай бошлади...

- ЭКСПЕКТО ПАТРОНУМ!

Унинг овози худди узоқдан эшитилгандай бўғиқ чиқди. Таёқча учидан кумуш тусли, олдингисидан анча заиф булутча чиқди... Тамом! Билганини эсдан чиқариб қўйибди. Энди у, афсунни ижро эта олмайди!

Миясини баланд эшитилаётган, қулоқни кар қилаётган қаҳқаҳа қамраб олди... дементорнинг бадбўй, ажал келтирадиган нафаси Гаррининг ўпкасини тўлдирди бошлади. Гарри ушбу қўлансага ғарқ бўлиб кетмоқда... тезроқ... бахтиёр хотира...

Лекин Гаррининг миясига бирорта бахтиёр хотира келмаяпти... муздай бармоқлар бўйнини тобора маҳкам сиқмоқда. Қаҳқаҳа янада баланд эшитилмоқда, бошининг ичида кимдир пичирляпти: «Ўз

ажалинга таъзим қил, Гарри... Балки жонинг ҳам оғримас... билмадим, ўлиб кўрганим йўқ...»
Наҳотки энди у Рон билан Гермионани ҳеч қачон кўра олмайди?...

Гарри оз бўлса ҳам нафас олиш учун тушкун курашмоқда ва шу тобда унинг кўз ўнгида
дўстларининг юзлари аниқ гавдаланди.

- ЭКСПЕКТО ПАТРОНУМ!

Сеҳрли таёқча учидан йирик, кумуш тусли буғу отилиб чиқди-да, дементорнинг кўкрак қафасига
қарата шохи билан кучли зарб берди. Зулмат каби, вазнсиз дементор нари учиб кетди. Буғу
ҳужумини давом этар, мағлуб дементор эса кўршапалак каби, қўлларини икки томон узатганча,
нари сүзиб кетар эди.

- БУ ТОМОНГА! - бақирди Гарри буғуга ва кескин бурилиб, таёқчасини қия тутганча, югуриб кетди, -
ДУДЛИ? ДУДЛИ!

Гарри ўн қадам ҳам югурмай, иккаласини кўрди: Дудли қўли билан юзини бекитиб олганча, ерга
гувала бўлиб олган, дементор эса унинг устига энгашиб, шилимшиқ қўли билан Дудлининг қўлини
ушлаганча, аста четга тортмоқда. Қайтарма қалпоқ ташлаб олган боши бўса олиш учун тобора
пастлаб бормоқда. Сўқир дементорнинг боши билан Дудлининг юзи орасида қолган бўлса, бир
фут масофа қолган.

- УР УНИ! - бақирди Гарри.

Буғи шиддат билан Гаррининг ёнидан югуриб ўтиб, дементорга чунонам зарб бердики, йирик
махлуқ пирпираганча, шу заҳоти юқорига кўтарилиб кетди. У ҳам шериги каби, жуфтакни ростлаб,
қоронғида ғойиб бўлди. Буғу тор кўчани тарк этганча, кумуш тусли туманга кириб кетди.

Ой ҳам, юлдузлар ҳам, кўча фонуслари ҳам хаёл ўтмай ўз жойига қайтди. Илиқ шабада сезилди.
Атрофдаги дарахт баргларининг шитирлаши, Магнолия кўчасидан эса дунёвий ва ниҳоятда
қадрдон машина шовқинлари боз эшитила бошлади. Ҳис-туйғулари фавқулодда кескинлашиб
кетган, меъёрий воқеликка бу қадар тез қайтганини ҳеч идрок эта олмаётган Гарри қилт этмай
турди. Муайян вақт ўтгач, терлаб кетганидан жиққа ҳўл бўлиб кетган футболкаси танасига ёпишиб
қолганини ҳис этди. Ҳеч ишонгиси келмаяпти. Дементорлар шу ерда, Литтл Уингинг шаҳарчаси
кўчаларида.

Дағ-дағ титраётган Дудли инграганча, ерда тиришиб ётибди. Гарри эгилиб, Дудлининг юришга
мадори бор-йўқлигини аниқламоқчи бўлди. Айни шу пайтда, орқа томонда, кимдир югуриб
келаётгани эшитилди. Гарри таёқчасини беихтиёр олдинга узатиб, ким бўлишидан қатъи назар,
уни юзма-юз қарши олишга аҳд қилганча, турган жойида кескин бурилди. Қоронғилиқдан
ҳансираб қолган, қариб миясини еб қўйган миссис Фигг чиқиб келди. Кампирнинг соч турмаклаш
тўридан ҳар томон оқ соч тутамлари туртиб чиққан, тирсакида раззоқ халтаси тебранмоқда, катак
гулли шиппаги эса оёғидан чиқиб кетишига сал қолган. Гарри шоша-пиша таёқчасини бекитишга
ошиқди, бироқ...

- Ҳой, тўпори, нима қиляпсан?! Қўлингга ушлаб тур уни! - бақирди миссис Фигг, - Яна бирортаси
бекиниб олган бўлса-чи? Анави Мундугнус Флетчер кўзимга кўринсин, ўлдираман!

ИККИНЧИ БОБ. ЖОН ТЕГДИ БОЙҚУШЛАРИНГА

- Нима? - сўради ҳеч нимани тушунмаган Гарри.

- Ғойиб бўлди! - куйиниб вайсади миссис Фигг, - Супургисидан қандайдир қозонлар тушиб
кетибди, аллақандай учрашуви бор эмиш! Кетиб қолсанг терингни шилиб оламан, деган эдим
унга, у эса... Мана оқибати! Дементорлар! Яхши ҳам-ки, мистер Тибблни навбатчиликка қўйиб
келган эканман! Хўп, майли вақт йўқ! Нима лаллайиб турибсан, тез бўл. Сизларни уйгача кузатиб
қўйишим керак! Оҳ, нима бўлар экан энди, а?! Кўзимга кўринсин, ўлдираман!

Дементорларнинг бу ерда пайдо бўлгани каби, мушукбоқар кампир ўша махлуқлардан бохабарлиги Гаррини таажжублантирди.

- Сиз... Сиз... афсунгармисиз?

- Йўқ, мен швахман. Анави Мундугнус эса буни жуда яхши билади! Дементорларга қарши нима чора кўра олишим мумкин, мен, а? Сени муҳофазасиз қолдириб, ўзи гум бўлганини кўрмайсан-ми, огоҳлантирган эдим-а, уни...

- Демак, Мундугнус деганингиз мендан кўз-қулоқ бўлиб юриши керак экан-да? Бундан чиқди... уйимиз яқинида ҳавода даф бўлган...

- Ҳа, ҳа, ўша! Ҳар эҳтимолга қарши мистер Тибблни машина остига қўйиб келганим яхши бўлибди. Менга хабар бергани югуриб келди. Уйларингга етиб борганимга қадар кетиб қолибсан... Дамблдор нима дейди энди, билмайман?! Ҳой, сен! - чийиллаб берди у, ҳанузгача ерда узала чўзилиб ётган Дудлига, - Кўтар энди ёғ босган думбангни!

- Сиз Дамблдорни танийсизми? - бақрайиб қолди Гарри.

- Танийман, албатта. Уни танимаган одам борми ўзи? Кетдик энди. Анави махлуқлар қайтадиган бўлса, ёрдамим тегмайди. Кучим биттагина чой пакетини сиқишга етади холос.

Миссис Фигг эгилиб, ажин босган кучсиз қўли билан Дудлининг семиз билагидан тутиб силтади.

- Тўр ўрнингдан, лузумсиз хари, тўр дедим сенга!

Бироқ юзи кул ранг тус олган, лабларини маҳкам қимтиб олганча, қалтираб ётган Дудли ё қилт эта олмаяпти, ё жойидан қўзғалишни истамаяпти.

- Қани менга қўйиб беринг-чи, уни, - деди Гарри Дудлининг қўлини ушлаб.

У зўр бериб, холаваччасини оёққа турғизишга базўр эришди. Деярли беҳуш, юзидан тер оқаётган Дудлининг митти кўзлари косасидан чиқиб кетар ҳолатга келиб қолган. Гарри уни бир сонияга қўйиб юборган эди ҳам-ки, ерга қулаб тушишига сал қолди.

- Тезроқ! - асабийлашди кампир.

Гарри Дудлининг оёқдай келадиган қўлини елкасига ташлаб, ниҳоятда вазмин танасини кўтарганча, йўл томон етаклади. Миссис Фигг ўзининг бедана юриши билан олдинда пилдираб кетди.

- Таёқчангни яширма, - огоҳлантирди Печакгул кўчасига чиққан миссис Фигг, - Махфийлик Мақомини унутсанг ҳам бўлаверади. Бари-бир бошинг кетди сени. Тўлаш керак бўлса, гринготтчасига тўламоқ даркор. Мана сизга «Балоғатга етмаганлар орасида сеҳргарлик фаолиятини оқилона чеклаш тўғрисидаги декрет» оқибати. Дамблдор айнан шундан чўчиб юрган эди. Кўчанинг охиридаги нима? Ах, мистер Прентис-ку. Таёқчани яширма дедим сенга. Мендан наф йўқ, деб неча маротаба айтиш керак?

Таёқчани зарурий ҳолатда тутиш баробарида Дудлининг танасини судраб юриш осон кечаётгани йўқ. Тоқати тоқ бўлган Гарри тирсаги билан холаваччасининг қовурғасига зарб берди. Шунга қарамай, шалвираган оёқлари ерда судралганча, Гаррининг елкасига жасаддай осилиб олган Дудлининг мустақил ҳаракатланиш истаги ҳеч бир тарзда намоён бўлмади.

- Миссис Фигг, нега швах эканлигингизни ҳеч қачон айтмагансиз? - сўради Гарри ҳарсиллаб, - Болалигимдан уйингизда кўп бўлганман... Нега шунча вақтдан буён ҳеч нима демагансиз?

- Дамблдорнинг амри ила. Сенга кўз-қулоқ бўлиб юришим, ҳали ёш бўлганинг учун ҳеч нарса айтмаслигим керак эди. Сени болалигингдан буён ёмон овутиб келганим учун маъзур санайсан, Гарри. Уйимда бўлиш сенга ёқишини Дурсллар сезиб қолгудай бўлса, қайта киритмай қўйишган бўлар эди. Буларнинг бари мен учун осон кечмаган, болам, сўзларимга ишонавер... О Худойим, - кутилмаганда боз куйина бошлади миссис Фигг, - Дамблдор қачон хабар топади энди бу ишлардан... Нега Мундугнус соат ўн иккига қолмай постни ташлаб кетди, а? Қаерларда сандироқлаб юрибди у? Бўлиб ўтган ишлар ҳақида Дамблдорга қай тарзда билдирув бераман энди, а? Ахир мен ҳавода даф бўла олмайман!

- Бойқушим бор, олишингиз мумкин, - ингради Гарри, Дудлининг вазнидан умуртқаси синиб кетгудай ҳолатда.

- Тушунмаяпсан шекилли, Гарри! Дамблдор имкон қадар тезроқ чора кўриши керак.

Ғайриқонуний сеҳр-жоду содир этилган ҳамоно, вазирликда қайд этилади. У ернинг ходимлари аллақачон бор гапдан хабардор. Гапларимга ишонавер.

- Ахир дементорларни қувиб юборишим керак эди-ку. Сеҳр-жоду қўлламасликнинг иложи йўқ эди. Мени қўйиб, дементорлар Печакгул кўчасига қандай келиб қолишганини ўйлаб кўришсин яхшиси! Ё нотўғрими, гапим?

- О, Худойим, Худойим-а, тўғри бўлса, гўрга эди. Бироқ... МУНДУГНУС ФЛЕТЧЕР! КЎЗИМГА КЎРИНГИН, ЎЛДИРАМАН!

Қаттиқ қарс эшитилиб, спиртли ичимлик ва тамакининг қўланса ҳиди билан бир вақтда, ҳавода калтабақай, соқоли олинмаган, эгнига жулдур пальто кийган, калта оёқлари қийшиқ, узун малла сочи чигаллашиб кетган, солқиган қизил кўзи ғамгин бассет-хаунд қиёфасини эслатадиган киши пайдо бўлди. Унинг қўлидаги кумуш тўсли бўҳчани кўрган Гарри кўринмас плаш эканлигини дарҳол фаҳмлади. (*Бассет-хаунд* (ингл. «bass» – пакана ва «hound» – този) келиб чиқиш юрти Буюк Британия саналадиган ит зоти).

- Нима гап, Фигуля? - сўради у, айбсиз кўзини пирпиратганча, миссис Фиггдан Гаррига, Гарридан Дудлига олиб ўтиб, - Бекинмай қўйдик-ми энди?

- Лаҳадга бекинасанми энди?! - бақира кетди миссис Фигг, - Бизга дементорлар ҳамла қилди, ярамас, эшакмия!

- Дементорлар? – телбаланди Мундугнус, - Дементорлар? Шу ерда-я?

- Ҳа, шу ерда, товуқ гўнги, шу ерда! - чириллашини қўймади миссис Фигг, - Дементорлар айнан сенинг навбатчилигинг вақтида болага ҳамла қилди!

- Вой ойижон, - шалвираб қолди Мундугнус, кўзини дам кампирга, дам Гаррига олиб ўтиб, - Вой ойижон... мен ахир... мен...

- Сен! Сен бу вақтда ўғирланган қозонларнинг арзон олди-соттиси билан шуғулланиб юрган эдинг. Жойингда босиб ўтир деган эдим-ку, айтганмидим?

- Мен... ҳа, энди... - ғудуллади хижил бўлиб қолган Мундугнус, - Бунақа имконият камдан кам бўлади-да... бизнес, тушунасанми?...

Миссис Фигг қўлидаги раззоқ халтаси билан Мундугнуснинг рўпара келган жойига, бўйни-ю, башарасига ура кетди. Эшитилаётган тақир-туқурга қараганда, халтада мушук еми консерва банкалари борга ўхшайди.

- Вой жоним! Бўлди... вой... бўлди дедим сенга, қутурган сичқон! Дамблдорни огоҳлантириб қўйиш керак-ку!

- Жуда тўғри, керак! - савалашини қўймади миссис Фигг, - Буни – ўзинг – айтганинг – маъқул. Жойингдан – кетиб – қолганингни ҳам – ўзинг айт!

- Бўлди дедим сенга! Бошингдан тўринг тушиб кетади ҳозир! - бақирди Мундугнус, ўтириб олиб, - Кетдим мана, кетяпман!

Яна бир қарс эшитилгач, Мундугнус кўздан ғойиб бўлди.

- Умид қиламан-ки, Дамблдор терингга сомон тикади, - орқасидан бақириб қолди миссис Фигг, - Нимани кутяпсан, Гарри, кетдик!

Дудлининг новвосдай келадиган танаси остида юришга мадори қолмаганини тушунтириш учун беҳуда куч сарфламасликка аҳд қилган Гарри чалажон қариндошини бир силтади-да, гандираклаганча, ҳаракатни давом эттирди.

- Сизларни остонагача кузатиб қўяман, - деди миссис Фигг, Одамовилар хиёбонига етишгач, - Ҳар эҳтимолга қарши... агар улар ўша ерда... О Худойим... уларга қарши ёлғиз ўзинг курашишга мажбур бўлдинг, а! Ҳалокатнинг ўзгинаси-ку, бу... Дамблдор эса сенга сеҳр-жоду қўллашга йўл

қўймасликни тайинлаган эди-я... майли, тўйдан кейин хинани...

- Демак Дамблдор буюрган экан-да, менга кўз-қулоқ бўлиб юришни? - ҳансиради Гарри.

- Албатта, - деди миссис Фигг, - Июнда бўлиб ўтган ҳодисадан сўнг, қаровсиз қолдирармиди сени? Сен ақлли бола эканлигинга мен ҳеч қачон шубҳа қилмаганман! Энди уйга киргин-да, қимирламай ўтир, - қўшиб қўйди у, 4- уйга яқин келишгач, - Сен билан яқин орада алоқа боғлашса керак.

- Сиз-чи, сиз нима қиласиз? - сўрашга ошиқди Гарри.

- Уйимга қайтаман, - деди кампир сесканганча қоронғиликка қараб, - Кўрсатмалар кутаман. Хайрли тун.

- Тўхтанг, кетманг! Бир нарсани сўраб билмоқчи эдим...

Бироқ катак гулли шиппаги билан тап-тап одимлаган миссис Фигг раззоқ халтасини шалдиратганча, пилдираб кетиб қолди.

- Тўхтанг, кетманг! - боз бақирди Гарри.

Кампир Дамблдор билан мулоқот қилади. Гаррининг эса унга берадиган миллиондан ортиқ саволи бор... лекин таассуфки, икки сония ўтар-ўтмай қоронғиликка кириб кетган миссис Фигг кўздан ғойиб бўлди. Қовоғини солган Гарри Дудлининг қўлини тўғрилаб олди-да, йўлак бўйлаб уй томон базўр юриб кетди.

Даҳлиз чироғи ёниқ. Гарри таёқчасини яшириб, эшик тугмасини босди. Кўп ўтмай эшик ойнаси орқали Петунья холанинг ғалати бузилиб кўринаётган танаси ўсиб келаётгани кўринди.

- Диддик! Худога шукур. Мен жиддий хавотирланиб... хавотир... Дидди, сенга нима қилди?!

Кўзини қийшайтириб Дудлига қараган Гарри унинг остидан аранг қочишга улгурди. Ранги хира яшил тус олган Дудли муайян вақт тебраниб турди-да, оғзини катта очиб, остона шолчасига қайт қилиб юборди.

- ДИДДИ! Дидди, сенга нима қилди?! Вернон? ВЕРНОН!

Йирик, бесўнақай Вернон амаки ҳар бир босган қадамида сал ирғиб қўйганча, меҳмонхонадан югуриб чиқди. Ҳар сафар нимадандир ҳаяжонланганида юз берадиган каби, ҳозир ҳам унинг морж мўйлови ҳар қадам босганида бир ҳилпираб қўймоқда. Амаки Петунья холанинг ёнига тез келиб, оёғида зўрға турган Дудлини остона шолчасидаги қўлмакни босмай киритишга ёрдамлашиб юборди.

- Унинг мазаси йўқ, Вернон!

- Нима бўлди, ўғлим? Сенга нима қилди? Миссис Полукис чой билан бирор-бир айниган нарса узатди-ми?

- Болагинам, ерга юмаладинг-ми? Нега эгнинг лой?

- Шошма... Мабодо сенга ҳамла қилишгани йўқми, а, ўғлим?

- Вернон, полицияга қўнғироқ қил! Полицияга! - қичқирди Петунья хола, - Диддик, ёқимтойгинам, ойингнинг саволига жавоб берсанг-чи! Нима қилишди сени улар?

Қий-чув орасида ҳеч ким Гаррига эътибор қаратгани йўқ. Шуниси ҳам маъқул. Вернон амаки эшикни ёпиб қўймасдан олдин уйга кириб, Дурсллар учлиги ўзи билан ўзи овора бўлган фурсатда даҳлиздан ошхона томон юрди-да, зинапоядан юқорига кўтарилишга тараддудланди.

- Ким қилди бу ишни, ўғлим? Исмлирини айтсанг бўлди, биз уларни топамиз, ишончинг комил бўлсин.

- Т-с-с! У бир нима демоқчи, Вернон! Хўш, Диддича? Айта қол, ойингга!

Дудли ниҳоят тилга кирганида Гарри зинапоёга эндигина оёқ қўйган эди.

- Анави.

Гарри оёғини кўтарганча, портлаш рўй беришини кутиб, тек қотди.

- ҲОЙ! СЕН! ҚАНИ БУ ЁҚҚА КЕЛЧИ!

Гарри қўрқув ва нафрат уйғунлашиб кетган ҳиссиёт-ла, оёғини зинадан нари олиб, Дурсллар

кетидан ошхонага эргашди.

Зим-зиё кўчадан сўнг, тозалигидан ярқираб турган ошхона боланинг кўзига ғайритабиий кўринди. Петунья хола ранги ҳалигача яшил, елимшак терга ботган Дудлини курсига ўтқизди. Вернон амаки идиш қуритиш токчаси ёнида туриб, митти кўзларини қисиб олганча, Гаррига, танасини тешиб юборгудай қараб турибди.

- Ўғлимни нима қилдинг? - таҳдидли ириллади у.

- Ҳеч нима, - жавоб берди Гарри, унга ҳеч ким бовар қилмаганига ишончи комил бўлиб.

- Дидди, нима қилди у сени? - титроқ овози билан сўради Петунья хола, ўғлининг чарм курткасини тозалашга киришиб, - У... у... ўзинг биласан нима қилди-ми? Анави... нарсасини чиқарди-ми? Дудли аста, қўрқиб-писиб бош ирғиди. Петунья хола чўзиқ чинқирди. Вернон амаки эса муштини силтай кетди.

- Асло ундай бўлгани йўқ! - бақирди Гарри, - Унга ҳеч нима қилганим йўқ, мен эмас...

Шу пайт деразадан бойқуш отилиб кириб, Вернон амакининг бошига тегар-тегмас ошхонадан учиб ўтди-да, Гаррининг оёғи остига каттагина пергамент конверт ташлаб, музлаткич узра бурилганча, ташқарига чиқиб кетди.

- БОЙҚУШЛАР! - ўкирди чаккасидаги томири ўйнаб кетган Вернон амаки, деразани маҳкам ёпиб, - ЯНА БОЙҚУШЛАР! УЙИМГА БОЙҚУШ КИРМАСИН ДЕГАН ЭДИМКУ!

Бироқ конверт йиртиб, ичидаги хатни чиқараётган Гарри амакининг гапига эътибор ҳам қаратгани йўқ. Унинг кекирдак олмаси соҳасига кўтарилиб олган юраги қутуриб кетгандай ўрмоқда.

Муҳтарам мистер Поттер! Бугун оқшом, тўққиздан йигирма уч дақиқа ўтганида маглар турадиган ҳудуд ва улардан бирининг гувоҳлигида Ҳимоячи афсунини қўллаганингиз ҳақида хабар олинди.

Бундай хатти-ҳаракатингиз ила Сиз, 1875 йили қабул қилинган «Балоғатга етмаганлар орасида сеҳргарлик фаолиятини оқилона чеклаш тўғрисидаги декрет»ни қўпол равишда буздингиз ва шу сабабли, маълумингиз бўлсинки, «Хогварц» сеҳргарлик ва афсунгарлик санъати мактаби ўқувчилари рўйхатидан четлаштирилдингиз. Ихтиёрингиздаги сеҳрли таёқчани белгиланган тартибда йўқ қилиш мақсадида турар жой манзилингизга Буюк Британия Сеҳргарлик вазирлиги ходимлари тез орада етиб боради.

Бундан ташқари, Бутун Жаҳон Сеҳр-жоду Конфедерацияси Махфийлик Мақомининг 13-бўлимида баён этилган талабларни бузганингиз учун муқаддам огоҳлантирилганингиз инобатга олинган ҳолда, жорий йилнинг ўн иккинчи август кунини ишингиз интизомий жиҳатдан кўрилиши ҳақида хабардор қилиб қўйишга мажбурмиз.

Соғ-омон бўлинг.

Эҳтиром ила, Мафальда Хопкирк

Сеҳргарлик вазирлиги Сеҳргарлик ва афсунгарлик фаолияти устидан назорат бўлими.

Гарри хатни икки маротаба ўқиб чиқди. Вернон амаки билан Петунья хола унга нималардир ҳақида вайсаётганини онгининг аллақайси чети билан идрок этмоқда. Вужудида муздай бўшлиқ ҳосил бўлган. Ягона бир хаёл камоннинг захарланган ўқи каби, мияга санчилиб турибди. У «Хогварц»дан қувиб солинди. Ҳаммаси тамом. Энди у ҳеч қачон қасрга қайтмайди.

Бола нигоҳини Дурслларга қаратди. Муштарини ҳанузгача туширмаган Вернон амаки алланима деб бақиряпти. Петунья хола яна кўнгли айниётган Дудлини маҳкам қучиб олган.

Гаррининг вақтинча ўчиб қолган мияси уйқудан уйғонгандай бўлди. «Ихтиёрингиздаги сеҳрли таёқчани белгиланган тартибда йўқ қилиш мақсадида турар жой манзилингизга Буюк Британия Сеҳргарлик вазирлиги ходимлари тез орада етиб боради». Ягона бир йўл – қочиш, бироқ қаёққа қочиш керак, Гарри ҳали билмайди. У фақат бир нарсани билади: «Хогварц»дами, бошқа

жойдами, сеҳрли таёқчасиз қолиб бўлмайди. Худди туманда қолгандай, таёқчасини қўлига олди-да, ошхонани тарк этишга тараддудланди.

- Мен сенга гапиряпман, қаёққа кетяпсан? - ўқирди Вернон амаки.

Саволига жавоб олмаган амаки ошхона бўйлаб югуриб, чиқиш эшигини тўсиб олди.

- Ҳой, сен. Қаёққа кетяпсан? Мен гапимни тугатганим йўқ ҳали!

- Йўлимдан қочинг!

- Шу ерда қолиб, тушунтириш берасан, қандай қилиб менинг ўғлим...

- Йўлимдан қочмас экансиз, қарғиш қўлламан, - деди Гарри таёқчасини кўтарганча, таҳдид солиб.

- Йўқ, сен бу ишни қила олмайсан! - боз ўқирди Вернон амаки, - Сизлар мактаб, деб атайдиган тентакхона ташқарисида сеҳр-жоду билан шуғулланиш ман этилган!

- Ҳозиргина мени, ўша тентакхонадан ҳайдаб юборишди, - маълум қилди Гарри, - Шундай экан, энди мен ўзимга хон, ўзимга бекман. Кўнглим тусаган ишни қилишим мумкин. Йўлимни бўшатиб қўйишингиз учун уч сония муҳлат бераман. Бир... икки...

Айни шу фурсатда нимадир титраб кетди. Петунья хола чириллаб юборди. Вернон амаки ҳам чинқириб, эгилиб олди. Гарри эса атрофга олазарак бўлиб, шу бугуннинг ўзида учинчи маротаба ўзи чиқармаган шовқин манбасини қидирди. Бу гал ушбу манба тез топилди. Ташқи тоқчада ҳозиргина очиқ турган деразага таҳайюр қараб, ҳурпайиб олган омбор бойқушини кўрди. Вернон амакининг «Бойқушлар!», деганча, уқубатли инграшига эътибор қаратмаган Гарри, ошхонадан югуриб ўтиб, деразани очди. Бойқуш кичкинагина пергамент парчаси боғланган панжасини узатди. Гарри мактубни ечиб олиши билан бир силтаниб олди-да, яна фалакка кўтарилиб кетди. Гарри титраётган қўли билан иккинчи, шоша-пиша битилган, сиёҳ томизилиб доғ қилинган хатни очди.

Гарри,

Дамблдор ҳозиргина вазирликка этиб келиб, юзага келган муаммони ҳал этишга уринмоқда.

Уйдан чиқиб кетма. Сеҳр-жоду қўллама. Таёқчангни ҳеч кимга топширма.

Артур Уэсли.

Гарри ўйланиб қолди. «Муаммони ҳал этишга уринмоқда», дегани нима бўлди? Вазирликка сўз ўтказа оладиган ваколоти борми уни? «Хогварц» масаласида умид пайдо бўлди, деб тушуниш керакми бунга, йўқми? Боланинг қалбида умид учқунга лип этиб ёнди-ю, шу заҳоти ўчди.

«Таёқчангни ҳеч кимга топширма», деганини қандай тушуниш керак? Вазирлик ходимларига қаршилиқ кўрсатиб, ёқалашиши керакми? Бундай иш учун «Хогварц»дан ҳайдаш у ёқда турсин, Азкабанга равона бўлиш мумкин-ку!

Бир-бирига зид келаётган хаёллар каллага ҳеч сиғмади. Вазирлик ходимлари томонидан қўлга олиниш хавфи бўлса ҳам таваккал қилиб қочиш мумкин. Лекин шу ерда қолиб ҳам, уларнинг қўлига тушиш мумкин. Али хўжа, хўжа Али. Хатти-ҳаракатларнинг биринчи варианты кўпроқ маъқул келмоқда, бироқ масалага бошқа томондан ёндашадиган бўлса, мистер Уэсли биринчи навбатда Гаррининг манфаатларини ўйлаб ёзган, албатта. Умуман айтганда, Дамблдор бундан-да баттар ишларни тинчитиб келган.

- Ҳўп, майли, фикримдан қайтдим. Мен шу ерда қоламан.

У Дудли билан Петунья холанинг қаршисидоги курсига толиқиб ўтирди. Гарри ўз фикрини кутилмаганда ўзгартиргани Дурсларни хурсанд қилмади, чамаси. Петунья хола чаккасидаги томирлари тобора кучли ўйнаб кетаётган эрига ноумид қараб қўйди.

- Кимдан келди жин урсин анави бойқушлар? - даҳшат тўла овоз билан сўради амаки.

Гаррининг вужуди қулоққа айланганча, вазирлик вакилларининг шовқини эшитилишини

кутмоқда. Шу боис уйда ортиқча бақир-чақир бўлмай туриши учун қўйилган саволга жавоб беришни афзал топди.

- Биринчиси, сеҳргарлик вазирлигидан. Мактаб ўқувчилари рўйхатидан четлаштирилганим ҳақида хабарнома, - хотиржам тушунтириш берди Гарри, - Иккинчиси дўстим Роннинг ўша вазирликда ишлайдиган отасидан.

- Сеҳргарлик вазирлигида? - ўкирди Вернон амаки, - Сенга ўхшаганлар ҳукуматда ишлайди-ми? О, энди тушунарли! Мамлакатимиз бадар кетаётганининг сабаби мана энди тушунарли!

Гарри индамай қўя қолди. Вернон амаки бир мунча вақт дарғазаб ўқрайди-да, тупуриб юборгандай сўради:

- Нима сабабдан ҳайдаб юборишибди сени?

- Сеҳр-жоду қўллаганим учун.

- А-АҲА! - бақириб юборди амаки музлаткичга мушт уриб.

Музлаткичнинг эшиги очилиб кетиб, ичидан Дудли учун атайин харид қилинган паст калорияли шоколад батонлардан бир нечтаси полга тўкилиб кетди.

- Иқрор бўлдинг-ку, ниҳоят! Дудлини нима қилдинг, айт!

- Ҳеч нима, - такрорлади Гарри, тоқати тоқ бўлиб, - Мен эмас эдим... Шахсан мен унга ҳеч нарса қилганим йўқ.

- Сен, - кутилмаганда тилга кирди Дудли.

Вернон амаки билан Петунья хола Гаррига қўл силтаб, овозини ўчиришни имо қилишди.

- Гапир, ўғлим, гапир, - деди Вернон амаки, - У сени нима қилганини айтиб бер.

- Айт, болагинам, - пичирлади Петунья хола.

- Менга ўзининг ходасини ўқтади, - минғирлади Дудли.

- Ўқтаган бўлсам нима қилибди. Ҳеч нима қилмадим-ку... - аччиқланди Гарри.

- ОВОЗИНГНИ ЎЧИР! - баралла ўкирди эр-хотин.

- Давом эт, ўғлим, - деди Вернон амаки, мўйловини дарғазаб силтаб.

- Атроф қоп-қоронғи бўлиб қолди, - хириллади Дудли, - Ҳамма ёқ қоронғилашиб кетди. Кейин қулоғимга... миямда ҳар хил гаплар эшитилди.

Вернон амаки билан Петунья хола даҳшатга тўлиб-тошган нигоҳлари ила бир-бирига қараб қўйди.

Бу ёруғ оламда, эр-хотиннинг фикрича, энг охирги, паст одамлар сеҳр-жоду билан шуғулланадиган кишилар саналади. Ундан сал олдинроқ сув сарфига оид чекланишлар жорий этилганлигига қарамай, боғ шлангидан фойдаланиш учун ҳар хил важ-баҳоналар топишга уринган қўшнилари туради. Бўлар-бўлмас овозларни эшитадиган одамлар эса унвон ва даражалар жадвалидаги сўнги ўнталик доирасига кирадиган кўринади. Фарзандлари ақлдан озиб қолганлиги ҳақидаги хаёл иккаласининг ҳам миясига баробар келганлиги башараларидан кўриниб турибди.

- Қанақанги овоз эшитдинг, дўмбоққинам? - сўради кўзи ёшга тўлиб, юзи мурдадек оқариб кетган Петунья хола.

Бироқ Дудли қанақанги овоз эшитганини айтиб бера олмади. У қаттиқ сесканиб кетиб, оқ сариқ сочли бошини силтай кетди. Биринчи хатдан кейин вужудини лоқайд умидсизлик қамраб олган бўлишига қарамай, Гаррининг хаёлида Дудлининг ўшанда ҳис этган туйғуларига нисбатан муайян қизиқиш уйғонди. Дементорлар инсонни ўз ҳаётидаги энг ёмон, даҳшатли фурсатларини янгитдан ҳис этишга мажбур қилади. Қизиқ, бу ҳаётда ёғ ичидаги мойга ўхшаб яшаб келаётган, ҳаддан ортиқ талтайиб ўсган, муттаҳам Дудли қанақанги даҳшатли фурсатни бошдан кечирди экан?

- Ерга қандай йиқилдинг, а, ўғлим? - аста сўради Вернон амаки, худди дарди бедаво бемор кўрпаси ёнида ўтиргандай паст овозда.

- Қ-қоқилиб кетдим, - титроқ овозда жавоб қайтарди Дудли, - Сўнг...

У ўзининг кенг кўкрагига бармоқ ўқтади. Нима бўлганини Гарри тушуниб етди. Дементорлар инсон қалбидаги бахт ва умидни сўриб борган сари, ўрнини ниҳоятда даҳшатли, елимшак совуқлик

тўлдириб бораверади. Дудли айна шу ҳолатини эсламоқда.

- Ваҳима, - хирилдоқ ингради Дудли, - Совуқ. Жуда қаттиқ совуқ.

Петунья хола Дудлининг пешонасига кафтини босиб, тана ҳароратини текширган бўлди.

- Яхши, - деди Вернон амаки сохта хотиржамлик билан, - Кейин-чи, Дудли, кейин нима бўлди?

- Назаримда... назаримда... худди... худди...

- Худди энди ҳеч қачон бахтли бўла олмайсан, - ифодасиз гапни тугатди Гарри.

- Ҳа, - пичирлади титроғи тўхтамаган Дудли.

- Демак! - хулоса чиқарди қаддини ростлаган Вернон амаки ўзининг одатий овози билан, - Сен ўғлимга нисбатан аҳмоқона афсун қўллаб, уни ҳар хил овозлар эшитиш ва ўзини бахтсиз ҳис этишга мажбур қилгансан, шундайми?

- Неча маротаба айтиш керак, сиз гап уқмас магларга? - аччиқ қилди Гарри, - Буни мен эмас дементорлар қилди!

- Де-кимлар? У қанақа қабоҳат бўлди?

- Де-мен-тор-лар, - такрорлади Гарри, бўғинларга ажратиб.

- Хўш, ким бўлди, ўша дементорлар?

- Азкабан, жиноятчи сеҳргарлар сақланадиган қамоқхона қўриқчилари, - деди Петунья хола.

Икки сония давомида ошхонада мутлақ сукунат ҳукм сурди. Шундан сўнг, Петунья хола худди бехосдан ниҳоятда уятсиз, беадаб сўз айтиб қўйгандай, кафтини оғзига маҳкам босиб олди.

Хотинига бақрайиб қолган Вернон амакининг кўзи косасидан отилиб чиққудай бўлиб турибди. Ҳеч нарсани тушунмай қолган Гаррининг мияси гувиллаб кетди. Миссис Фигг, хўп ўз йўлида, бироқ Петунья хола?...

- Сиз қаердан биласиз? - сўради Гарри, ҳаяжонини идора қила олмай.

Петунья хола ўзидан ўзи жирканиб кетган қиёфа касб этиб, эрига, узр сўраётган каби, чўчиб юзланиб, от тишини яланғочлатганча, кафтини бироз туширди.

- Анави мудҳиш йигит... ўшанда, ёшлигимизда... синглимга айтиб берганини эшитган эдим, - узук-юлук тушунтирган бўлди у.

- Агар гап ойим билан дадам тўғрисида бораётган бўлса, исмларини айтсангиз, нима қилади? - зарда қилди Гарри.

Лекин хаёли паришон хола жиянининг эътирозига эътибор қаратмади. Гарри ҳам ич-ичидан холасига қойил қолди. Агар бир неча йил муқаддам денгизда, қоя чўққисидаги кулбада Хагриднинг ташрифи туфайли эс-хушини йўқотиб қўйган Петунья хола Гаррига онаси телба бўлгани ҳақида бақиргани инobatга олинмаса, ўз синглисининг исмини тилга олганини ҳеч эслай олмайди. Бинобарин, сеҳргарлар дунёсига оид бу қадар ғайриоддий маълумотларни ёдида сақлаб юрганини ақлга сиғдириш, ҳозир Гарри учун қийин кечмоқда. Ахир Петунья хола бир умр сеҳргарлар оламини инкор этиб келган-ку.

Нимадир демоқчи бўлган Вернон амаки оғзини очишга очди-ю, фикридан қайтиб, ёпди. Сўнг яна очди. Йўқ, гап топа олмади шекилли, яна ёпди. Одам қандай гапиришини эшлашга анчагина куч сарфлади чоғи, оғзини учинчи бор очгач, ниҳоят қариллаб юборди:

- Дем... демак... м-м-м... демак чиндан ҳам... м-м... бўлар экан-да, анави... демен... нима эди?

Петунья хола бош ирғиди. Вернон амаки ҳаммага навбат билан ҳозир кимдир «Биринчи апрель билан!», деб қичқириб юборишини кутгандай кўз югуртириб чиқди. Бироқ умиди пучга чиққач, яна оғиз очди-ю, бу сафар уни гапириш азобидан шу кечанинг ўзида учиб келган учинчи бойқуш халос этди. Очиқ қолган деразадан замбаракнинг пахмоқ ўқи каби, учиб кирган бойқуш тўс-тўполон-ла ошхона столига келиб қўнди. Қути ўчиб кетган Дурслар турган жойида сапчиб тушишди. Гарри қушнинг тумшуғидаги, кўринишидан расмий хатни тортиб олди-да, конвертни шартта йиртди. Почта бойқуши эса ортиқ шовқин солмай, кўчага, зимистон қарига учиб чиқди.

- Етар, бас! Жирканч бойқушлар оқимиға чек қўймоқ даркор, - деди руҳий ларзага дучор бўлган

Вернон амаки.

У дераза ёнига судралиб бориб, яна бекитиб қўйди.

Ҳурматли мистер Поттер!

Ихтиёрингиздаги сеҳрли таёқчани йўқ қилиш борасида сеҳргарлик вазирлиги томонидан қабул қилинган қарор ҳозирча бекор қилингани бугун, тахминан йигирма дақиқа муқаддам Сизга йўлланган хатга қўшимча равишда маълум қилинади. Ишингиз интизомий жиҳатдан муҳокама қилиниб, Сизга нисбатан расмий чора кўриладиган сана, яъни жорий йилнинг ўн иккинчи август кунига қадар, ушбу таёқчага эгалик қилиш ҳуқуқини сақлаб қолдингиз. Шунингдек, маълумингиз бўлсинки, Сиз таҳсил кўраётган «Хогварц» сеҳргарлик ва афсунгарлик санъати мактаби директори билан ўтган суҳбатдан сўнг, вазирлик, Сизни, мазкур мактаб ўқувчилари рўйхатидан четлаштириш масаласини кейинга, юқорида зикр этилган санага қадар қолдиришга розилик берди. Айти вақтда Сиз, навбатдаги кўрсатмалар олингунга қадар машғулотлардан четлаштирилган ўқувчи сифатида эътироф этиласиз. Сизга энг яхши тилаклар тилаб қоламиз.

Соғ-омон бўлинг.

Эҳтиром ила, Мафальда Хопкирк

Сеҳргарлик вазирлиги Сеҳргарлик ва афсунгарлик фаолияти устидан назорат бўлими.

Гарри хатни кетма-кет уч маротаба ўқиб чиқди. Мактаб ўқувчилари рўйхатидан четлаштириш масаласи ҳали ўзил-кесил ҳал бўлмаганини тушунган Гаррининг руҳи енгиллашиб, кўкрак қафасини сиқиб қўйган тугун бироз бўшашганини ҳис этди. Шундай бўлса-да, вужудини қўрқув тарк этгани йўқ. Энди ҳамма нарса ўн иккинчи август кунини ўтказиладиган интизомий жиҳатдан муҳокама натижасига боғлиқ бўлиб қолди.

- Ҳўш? - эслатиб қўйди Вернон амаки ўзининг шу ерда эканлигини, - Нима янгиликлар бор экан? Қамашар эканми сени? Ўлим жазосига ҳукм қилинадими сизларда? - қувончли умид-ла сўради у, бироз ўйлангач.

- Ишим интизомий жиҳатдан кўриладиган бўлибди.

- Ўшанда ҳукм қилишадими сени?

- Шунга ўхшайди.

- Демак, умид-ла яшашимиз керак экан, - деди Вернон амаки мурдор башара ясаб.

- Бўпти, агар бор гап шу бўладиган бўлса... - деди Гарри ўрнидан туриб.

Гарри ҳозир танҳо ўзи қолишни, бўлган ишларни ўйлаб кўриш, эҳтимол Рон, Гермиона ёки Сириусга хат ёзишни истади.

- БЕКОРЛАРНИ АЙТИБСАН! ЎТИР ЖОЙИНГГА! - ўкирди Вернон амаки, - ҲАЛИ ГАП ТУГАГАНИ ЙЎҚ!

- Яна нима?

- НИМА БЎЛАР ЭДИ, ДУДЛИ! - бақирди Вернон амаки, - Ўғлимга нима бўлганини аниқ билмоқчиман!

- ЖУДА СОЗ! - жавобан бақирди тоқати тоқ бўлган Гарри ва шу заҳоти таёқчасининг учидан қизил ва тилла түсли учқунлар отилиб чиқди.

Учала Дурсль қўрқиб кетганидан ғужанак бўлиб олди.

- Дудли иккаламиз Печакгул кўчасига олиб чиқадиган Магнолия тор кўчасида бирга келаётган эдик, - тушунтириш бера бошлади Гарри, ғазабини идора қилиш учун тез гапиришга уриниб, - Дудли кекирдагини чўзиб, жиғимга тега бошлади. Мен таёқчамни чиқардим, бироқ пўписадан нари ўтганим йўқ. Айти шу пайтда иккита дементор пайдо бўлиб келди...

- Ким ўзи... ўша демент деганинг? - нафрат-ла гапни бўлди Вернон амаки, - Нима иш қилишадиган УЛАР?

- Боя айтдим-ку, киши ичидаги бахтиёрлик туйғуларини сўриб олишади, деб. Хоҳласа бўса олиши ҳам мумкин.

- Бўса? - кўзи чаноғидан чиқиб кетгудай бўлди Вернон амаки, - Бўса?

- Ҳа, бўса. Оғиз орқали киши руҳининг сўриб олиниши шундай деб аталади.

Инграб юборган Петунья хола ўғлини елкасидан ушлаб, гўё ичидаги руҳнинг шақир-шуқурини эшитмоқчи бўлгандай, силтай бошлади.

- Руҳини? Улар сўриб олишмаган-ку... шундайми... унинг руҳи... қолган, тўғрими, а?

- Йўқ, улгурмади сўриб олгани. Улгурганда буни аллақачон сезган бўлар эдингиз, - тушунтирди Гарри ниҳоятда толиққан оҳангда.

- Демак, уларнинг адабини бериб қўйибсан-да, а, ўғлим? - баланд овозда, суҳбатни ўзининг одатий тарзида олиб боришга уриниб, - Ёмонлик қанақа бўлишини кўрсатиб қўйдинг-ми?

- Дементорларга ёмонлик қанақа бўлишини кўрсатиб бўлмайди, - ғижиниб тушунтириш берди Гарри.

- Нега бўлмаса, унга ҳеч нима қилмаган? - ўдағайлади Вернон амаки, - Нега унинг ҳеч нарсасини ичиб қўйишмаган? А?

- Чунки мен Ҳимоячи афсунини қўлла...

В-У-УШШШШ. Камин қувурида қуш қанотларининг питирлаши эшитилиб, хаёл ўтмай ўчоқ мўрисидадан тўртинчи бойқуш отилиб чиқди.

- О, МАРҲАМАТЛИ ТАНГРИМ! - бақириб юборди Вернон амаки, ғазаб ичра мўйловининг тукларини юлиб, - МЕНГА БОЙҚУШ КЕРАК ЭМАС! БУНГА БАРДОШ БЕРА ОЛМАЙМАН! ТУШУНАРЛИМИ?!

Амакининг бақир-чақирига эътибор қаратмаган Гарри бойқуш панжасига боғланган хатни ечиб, яна камин мўриси орқали чиқиб кетган қуш кўтарган чанг туфайли кўзини қисиб олди. Хат Дамблдордан келганига, ҳозир ҳамма нарса, хусусан дементорлар масаласи ҳам, миссис Фигг масаласи ҳам, ойдинлашишига, вазирликда нима гаплар бўлаётгани, юзага келган муаммоларни Дамблдор қандай ҳал этмоқчи бўлганини билишга комил ишонч билдирган Гарри Сириуснинг дастхатини таниб, ҳафсаласи пир бўлди. Чўқинтирган отасининг қисқагина ёзилган хатини тез ўқиб чиқди.

Бўлиб ўтган ишларни Артур айтиб берди менга. Уйдан кўчага зинҳор чиқа кўрма. Зинҳор.

Бугун оқшом бўлиб ўтган ишларга оид бундай жавоб Гаррига шу қадар кам кўриндики, давомини топиш илинжида ўроғлик хатнинг орқа томонини ўгириб кўрди. Таассуфки, номанинг давоми йўқ. Ғазаб Гаррининг вужудини яна қамраб олди. Бирон-бир зот бугун унга «Яша, Гарри!» дейдимийўқми?! Ахир у, якка ўзи, бир эмас иккита дементорнинг адабини бериб қўйди-ку! Сириус билан мистер Уэсли-чи, мақташ ўрнига, худди Гарри ёмон иш қилиб қўйган-у, бунинг оқибати қанчалик жиддий эканлигини ҳозирча билмаганликлари учун койиш-койимасликни билмай, бошлари қотган кўринади.

- ... ЖОН ТЕГДИ БОЙҚУШЛАРИНГГА... тўф-а, бойқушларинг жонга тегди! У ёққа, бу ёққа учгани-учган. Уйимни каптархонага айлантириб юбординг! Охирги маротаба огоҳлантиряпман сени, ҳой бола, охирги марота...

- Бу масалада мен ҳеч нарса қила олмайман, - ўшқириб берди Гарри, Сириуснинг хатини ғижимлаб.

- Бугунги ҳодиса ҳақида бор гапни билмоқчиман! - вакиллади Вернон амаки, - Модомики, Дудлига думбулдурлар ҳамла қилишган экан, нима сабабдан сени мактабдан қувиб солишяпти? Қани айтчи, ўзинг-биласан-нимани амалга оширдинг-ми? А? Боя ўзинг иқрор бўлдинг-ку!

Гарри ўзини босиб, тинчланиб олиш учун чуқур нафас олди. Унинг бошига яна оғриқ кирди. Қани энди бу ерлардан, мана бу ошхона-ю, Дурсллардан узоқ-узоқларга бош олиб кетса.

- Дементорларни қувиб солиш учун Ҳимоячи афсунини қўллашга мажбур бўлдим, - деди у, хотиржамлигини сақлашга уриниб, - Уларга қарши фақат шу йўлни тутиш мумкин холос. Қолган ҳар қандай бошқа усул бефойда.

- Ўша думбулдорларга нима керак эди бизнинг Литтл Уингингимизда? - эътирозли ўкирди Вернон амаки.

- Билмайман, - ҳорғин оҳангда жавоб қайтарди Гарри, - Тасаввур ҳам қила олмайман.

Кўз олдини қоронғилаштириб юборгудай даражадаги кучли оғриқдан боланинг боши гўё тарс ёрилиб кетадигандай. Ғазаб ўти аста чекинмоқда. Ҳориб, мадори қолмаганини ҳис этмоқда. Дурсллар эса нафратга тўлиб-тошган нигоҳ-ла, еб қўйгудек қараб ўтиришибди.

- Буларнинг бари сенинг касофатингдан, - баёноат қилди Вернон амаки, тазйиқ оҳангида, - Бари сен билан аллақандай тарзда боғлиқ, буни жуда яхши сезиб турибман. Бу ерда пайдо бўлишларининг бошқа сабабини кўрмаяпман? Бошқа кимни ҳам қидириб келишар эди улар? Ахир сен шу яқин атрофда яшайдиган одамлар орасида ягона... ягона... ўзинг биласан нимасан-ку... - деди «сеҳргар» сўзини талаффуз этишга тили айланмай.

- Нима сабабдан пайдо бўлишганини билмайман.

Бироқ Вернон амакининг сўзлари Гаррининг толиққан миясига туртки бериб, куч билан ишлатиб юборди. Чиндан ҳам, нима учун дементорлар Литтл Уингинг шаҳарчасига келишди? Гарри юрган кўчада пайдо бўлишганини тасодиф, деб айтса бўладими? Ким юборди уларни бу ерларга? Наҳотки улар Азкабанни тарк этиб, Дамблдор олдиндан кўра билгандай, Вольдеморт томонга ўтиб олишган бўлса?

- Демак ўша дерменторлар аҳмоқона қамоқхоналарингни қўриқлайди, шундайми? - сўради Вернон амаки, худди Гаррининг мулоҳазалари кетидан бораётгандай.

- Ҳа.

Бош оғриғи қачон қолар экан-а? Қачон хонасига кўтарилади-ю, бўлиб ўтган ҳодисаларни бемалол, танҳо ўзи мушоҳада қилиб кўради?!

- О! Демак улар сени қамоққа олишгани келишган! Тўғрими? - қувонч-ла тушуниб етган бўлди Вернон амаки, - Бундан чиқди, йигитча, ғайриқонуний хатти-ҳаракат содир этиб, жавобгарликдан қочиб юрибсан экан-да!

- Йўқ, албатта, - деди Гарри, хира пашшани қуваётган каби, ҳар хил фикр-хаёлларга тўлиб кетган бошини силтаб.

- Унда нега?...

- У юборган, - деди Гарри, Вернон амакига эмас, ўзига жавоб бергандай паст овозда.

- У? Ким у?

- Лорд Вольдеморт, - тушунтирди Гарри.

Ушбу хонадонда «сеҳргар», «сеҳр-жоду» ёки «сеҳрли таёқча» сўзлари талаффуз этилганида Дурслларнинг афти буришиб, сесканиб кетишади. Бироқ ҳозир жаҳон халқлари тарихида ўтган сеҳргарлар орасидаги энг золим ва энг қудратли сеҳргар номи тилга олинганида, ушбу магларнинг пинаги ҳам бузилмагани, Гарри учун таажжубли кўринди.

- Лорд... шошма...

Алланима эшлашга уринган Вернон амакининг башараси тиришиб, чўчқа кўзида ниманидир англаб етган ифода пайдо бўла бошлади.

- Бу исми қаердадир эшитгандай бўляпман. Мабодо у...

- Менинг ота-онамни ўлдирган сеҳргар, - ҳис-туйғусиз тасдиқлади Гарри.

- Ахир денгизда, қоя чўққисидаги кулбага ёпирилиб келган анави давангир ўша лордни гўм бўлди, сени ўлдиришга уринган кечанинг ўзида ер ютгандай йўқ бўлиб кетди, деган эди-ку, - бетоқат оҳангда эътироз билдирди Вернон амаки, Гаррининг ота-онаси ҳақида қайғуришни хаёлига ҳам келтирмай.

- Топилиб келди, - деди Гарри, ғамгин оҳангда.

Петунья холанинг касалхонадаги операция хонасидек тоза ошхонасига ўрнатилган сўнги русумга мансуб музлаткич ва экрани кенг форматли телевизор орасида туриб Вернон амаки билан Лорд Вольдеморт ҳақида хотиржам суҳбат қуриб ўтириш, Гаррига ниҳоятда ғайриоддий туюлди. Дементорлар Литтл Уингинг шаҳарчасида пайдо бўлгач, Одамовилар хиёбонининг мутлақо меъёрий дунёсини оламнинг қолган қисмидан ишончли ажратиб турган улкан, кўзга кўринмас ғов ҳам барҳам топгандай бўлди. Гаррининг ҳаётидаги иккита параллель борлиқ бир бутун бўлиб, тўнкарилиб қолгандай гўё. Бу қанақаси бўлди? Дурсллар сеҳргарлар ҳаёти ҳақида суриштирмоқда, миссис Фигг Дамблдорни танир экан, Литтл Уингинг узра дементорлар сузиб юрибди, Гаррига «Хогварц»ни ўз қулоғини кўра олмагандай, қайта кўрмаслик хавфи таҳдид солмоқда. Боланинг бош оғриғи икки чандон кучайиб кетди.

- Топилиб келди? - пичирлаб сўради Петунья хола.

Ҳозир холанинг Гаррига қаратилган нигоҳи ниҳоятда ғалати кўриниб, бола, онасининг опаси борлигини ҳаётда илк бор идрок этди. Ушбу ҳақиқатни шунча йиллар ўтиб, нима сабабдан энди тушуниб етганини ўзи билмайди. Эҳтимол, айнан шу нигоҳ сабаб бўлгандир, Гарри бир нарсани аниқ тушунди, у ҳам бўлса, ошхонада ўтирганлар орасида Вольдемортнинг ҳаётга қайтганлиги яхши ҳолат эмаслигини идрок этган ёлғиз ўзи эмас. Петунья хола ҳали ҳеч қачон Гаррига бундай қарамаган. Раҳматли сингисининг кўзига мутлақо ўхшамаган йирик, кул ранг кўзи ҳозир одатдагидай дарғазаб қисилган эмас. Аксинча, унинг катта очилган кўзида, Гарри, ўзига нисбатан аллақандай хавотир учқунини кўриб турибди. Боланинг назарида ҳозир Петунья хола риёкорлигини, Вернон амаки билан яшаётган ўз дунёсидан ташқари, бошқа ҳеч қандай сеҳр-жоду дунёсини тан олмайдиган қиёфасини бир четга йиғиштириб қўйган. Ваҳоланки, мулоҳаза юритилаётган масалага оид мунофиқлик шу кунга қадар Дурсллар оиласининг меъёрий ҳаёт тарзи бўлиб келган эди.

- Ҳа, - жавоб берди Гарри, холасининг саволига, - Бир ой олдин. Ўз кўзим билан кўрдим.

Гарридан кўзини узмай ўтирган Петунья хола бармоқлари билан ўғлининг елкасини пайпаслаб топиб, маҳкам ушлаб олди.

- Бир дақиқа, - деди Вернон амаки, нигоҳини дам хотини, дам Гаррига олиб ўтганча, хола-жиян ўртасида кутилмаганда юзага келган ҳамфикрликдан ҳайрон бўлиб, - Бир дақиқа. Демак, сўзларингга қараганда, анави Вольд... исми нима эди... қайтибди-да?

- Ҳа.

- Сенинг ота-онангни ўлдирган кас?

- Ҳа.

- Энди эса десертларни сенга солган?

- Шунга ўхшайди.

- Тушунарли, - чўзди Вернон амаки.

У дам ранги бўздай оқариб кетган хотини, дам Гаррига қараб турди. Лавлагидай қизил башараси шиша бошлаб, кўйлагининг кўкрак соҳасидаги тугмаси тарс узилиб кетди.

- Ундай бўлса, - эълон қилди у, иштонини кўтариб, - Масала ҳал. Кўтар тугун-терсагингни. Кўзимга кўринма, йўқол уйимдан!

- Нима?! - ҳайрон бўлди Гарри.

- Эшитганинг! Йўқол уйимдан! Йўқол!

Вернон амаки шундай қаттиқ бақирдики, Петунья хола билан Дудли ҳам ўтирган ўринларида сапчиб кетишди.

- Йўқол! Йўқол! - ўқирди Вернон амаки, - Аллақачон ҳайдаб юборишим керак эди сени.

Бойқушларнинг тунаши, пудинг портлаши, деворнинг ёрилиши, Дудлининг думи, Маржорининг шифт остида учиб юриши, учар форд! Ҳаммаси, ҳаммаси жонга тегди! Етар, бас! Кўргани кўзим,

отгани ўқим йўқ сени! Модомики, пайингга аллақандай савдойи тушибди-ми, бўлди, қури бу ердан! Мен ўз хотиним, боламни эҳтиёт қилишим керак! Сенинг касрингга ҳар хил бахтсизликларни бошдан кечиришни истамайман! От изини той босган каби, ота-онанг йўлидан боришни, ўшалар қисматини танлаган экансан, марҳамат! Фақат менинг хонадонимни тинч қўй! ЙЎҚОЛ ДЕДИМ СЕНГА!

Гарри, худди устидан биров бир челак муздай сув қўйиб юборгандай таҳайюр бўлиб қолди. Болага қўйиб беришганда аллақачон «Уйингни елкаминг чуқури кўрсин», деб чиқиб кетган бўлар эди. Бироқ ҳозир қўлида вазирлик, мистер Уэсли ва Сириусдан келган хатларни ёғимлаб турган Гарри ўйланиб қолди. Ахир унга: Уйдан кўчага зинҳор чиқа кўрма. Зинҳор, деб тайинлашган. Хўш, энди нима қилиш керак?

- Эшитяпсан-ми? Кўтар тугун-терсагингни! - такрорлади сўлаги сачраб етадиган масофага энгашган Вернон амаки, - Йўқол бу ердан! Ярим соат олдин чиқиб кетишни орзу қилиб турган эдинг-ку! Марҳамат, мен қарши эмасман! Жўна! Сендан илтимос, қайта остонамни ҳатлаб ўтиб, уйимни ҳаром қилма! Сени нимага олиб қолдик, ўзим ҳайронман. Маржори ҳақ экан: «Кешининг қони нопок, бузук бўлса, илож қанча, ҳеч ким ҳеч нарса қила олмайди». Чиндан ҳам ўшанда етимхонага топшириб юборишим керак эди сени! Оиламизга қабул қилиб олганимизда, ҳар қандай бемаънигарчиликка чек қўямиз деб онт ичган... НИМА?! БОЙҚУШ?!

Камин мўрисидан катта тезликда кириб келган бойқуш гумбурлаб полга тушди. Сўнг ўрнидан туриб, норози оҳангда гўрсиллаб қўйганча, боз ҳавога кўтарилди. Гарри қўлини кўтариб, қуш тумшугидаги қизил конвертни олмоқчи бўлди-ю, аммо бойқуш хатни болага бермай, кафтлари билан юзини тўсиб олган Петунья хола томон учиб ўтди. Конвертни холанинг бошига ташлаган почта бойқуши яна мўри орқали ташқарига чиқиб кетди. Гарри шу заҳоти конвертга ташланди, аммо Петунья хола чаққонлик қилди.

- Истасангиз очишингиз мумкин, - деди Гарри, - Бари-бир хат мазмуни менга ҳам эшителиди.

- Ташлаб юбор хатни, Петунья, - ўкирди Вернон амаки, - Қўлингни теккизма, хавfli нарсага ўхшайди!

- Лекин у менга йўлланган экан, - йиғламсираб эътироз билдирди Петунья хола, - Менинг номимга! Қара, Вернон! Одамовилар хиёбони, 4- уй, ошхона, миссис Петунья Дурслга... Қизил конвертнинг тутай бошлаганини кўрган Петунья холанинг дами ичига тушиб кетди.

- Очинг тезроқ! - шошилтирди Гарри, - Истайсизми-йўқми бари-бир рўй беради! Тезроқ қутулган маъқул.

- Йўқ, кўрқаман!

Ўзини йўқотиб қўйган Петунья хола қўли дағ-дағ титраганча, худди чиқиш йўлини қидираётган каби, атрофга аланглади. Кеч бўлди. Конверт ўт олди. Чинқириб юборган Петунья хола хатни стол устига улоқтирди.

Олов тилга кириб, бутун ошхонани қамраб олганча, момақалди роқ каби, гумбурлаган овоз янгради:

- ПЕТУНЬЯ, ЁДИНГДАН ЧИҚАРМА МЕНИНГ СЎНГГИ!...

Беҳушлик ҳолатига яқин келган Петунья хола юзини кафтлари билан тўсганча, оёғи букилиб кетиб, Дудлининг ёнига ўтириб қолди. Конвертнинг қолдиқлари товуш чиқармай охиригача ёниб, кулга айланди.

- Нима эди у? - руҳий ларза зўрлик қилиб, хириллаб қолди Вернон амаки, - Нима... мен... тушунмаяпман... Петунья...

Дағ-дағ титраётган Петунья хола эрига юзланиб, ютиниб қўйди.

- Бола... бола шу ерда қолади, Вернон, - деди у, бўшашиб кетган овози билан.

- Ним-нима?

- У ҳеч қаерга кетмайди. Шу ерда, уйда қолади, - такрорлади Петунья хола, ўрнидан туриб.

- У... аммо... лекин... бироқ... Петунья... ахир...

Ранги ҳаддан ташқари оқариб кетганига қарамай, Петунья хола ўзини дарҳол қўлга олиб, одатий оҳангини тез тиклаб олишга муваффақ бўлди.

- Уни кўчага чиқариб юборганимизни қўшнилар кўрса, нима дейди? - деди у, - Ҳар хил бўлар-бўлмас саволлар бера бошлашади. Қаёққа юборганимиз билан қизиқишади. Йўқ, уни шу ерда қолдирган маъқул.

Вернон амаки шу заҳоти машинанинг ёрилган покришкаси каби, бўшашиб қолди.

- Бироқ Петунья... азизам...

Петунья хола эрининг гапини охиригача эшитмай, Гаррига юзланди:

- Хонангда қилт этмай ўтирасан. Уйдан бирор қадам бўлсин, ташқарига чиқмайсан. Ҳозироқ бориб ёт.

Аммо Гарри турган жойидан қўзғалмади.

- Қичқириқнома кимдан келди?

- Ортиқча савол берма, - эслатиб ўтди хола, Дурсллар ҳаётининг бир маромда кечадиган энг асосий қоидасини.

- Сиз сеҳргарлар билан ёзишиб турасизми?

- Бориб ёт, дедим сенга!

- Ёдиндан чиқарма, дегани нима? Сўнги нимани ёддан чиқармаслик керак сизга?

- Зудлик билан хонангга кириб кет!

- Қаердан?...

- ХОЛАНГНИНГ АМРИНИ ЭШИТДИНГ-МИ, ТИРРАНЧА? ЙЎҚОЛ ХОНАНГГА!

УЧИНЧИ БОБ. АВАНГАРД

Менга дементорлар ҳамла қилишди. Энди эса мени мактабдан ҳайдаб юборишлари мумкин экан. Нималар бўлаётганини билиш ва бу ерни тезроқ тарк этишни истайман.

Гарри ўзининг ёзув столига етиб келиши билан, ушбу сўзларни учта алоҳида пергамент бўлақларига ёзиб, биринчисини Сириусга, иккинчисини Ронга ва учинчисини Гермионага йўллашга аҳд қилди. Хедвиг овга чиқиб кетган бўлиб, қафаси стол устида бўш турибди. Қўшнинг қайтишини кутаётган Гарри хонанинг у бурчагидан, бу бурчагига юра бошлади. Бошдаги минг хаёл мияни ёриб юборгудай бўляпти. Буқадай келадиган Дудлини уйга ташиб келтириб бели дод деётган, бошидаги ғурралари оғриётган, толиққанидан кўзи ачишаётган бўлса-да, бугун ухлай олмаса керак.

Вужудини ғазаб ва алам қамраб олган Гарри тишини қисиб, қўлини мушт қилиб тугиб олганча, у ёқ, бу ёқ юрар экан, ҳар сафар дераза ёнидан ўтиб, ситоралар сочилиб кетган осмонга қаҳр-ла қараб қўймоқда. Дементорлар ҳамла қилса, миссис Фигг билан аллақандай Мундугнус уни пинҳон кузатиб юришган бўлса, машғулотлардан четлаштирилган ўқувчи сифатида эътироф этилса, ўн иккинчи август кунини эса иши интизомий жиҳатдан кўрилса-ю, дўст деган бирон-бир зот нима гаплигини унга тушунтириб беришни хаёлига ҳам келтирмайди!

Анави сирли Қичқириқнома нима деди? Кимнинг ваҳимали овози янгради ошхонада?

Нима учун у ахборотдан маҳрум қилиниб, қафасга қамаб қўйилган бойқушдай ўтириши керак мана бу уйда? Нега терс бола билан муомала қилингандай муносабат билдирилмоқда унга? Уйдан чиқиб кетма. Сеҳр-жоду қўллама. Бу нима деган гап бўлди?

- Lituz.com

Elektron kitoblar

**To'liq qismini Shu tugmani
bosish orqali sotib oling!**